
YPI ORAVAN TOUHUPÄIVÄ
Tapahtuman suunnittelu Yksityiset Perhepäivähoitajat YPPH
ry:lle

Ammattikorkeakoulun opinnäytetyö

Sosiaalialan koulutusohjelma

Lahdensivu, kevät 2015

Noora Kuhlman

LAHDENSIVU

Sosiaalialan koulutusohjelma

Sosiaalipedagoginen kasvatusta, sosionomi

Tekijä	Noora Kuhlman	Vuosi 2015
Työn nimi	Ypi Oravan touhupäivä – tapahtuman suunnittelu Yksityiset perhepäivähoitajat YPPH ry:lle	

TIIVISTELMÄ

Tämän opinnäytetyön tarkoituksena oli suunnitella Yksityiset perhepäivähoitajat YPPH ry:lle 30-vuotistapahtuma. Tapahtuman tavoitteina olivat: lapsilähtöisyys, yksityisten perhepäivähoitajien mahdollisuus vertaistukseen ja virkistytymiseen, hyöty yhdistykselle, tapahtuma tavoittelee korkeaa osallistujamäärää ja yksityiselle perhepäivähoidolle saadaan näkyvyyttä.

Opinnäytetyö oli toiminnallinen ja siinä otettiin varhaisessa vaiheessa kohderyhmä mukaan suunnitteluun. Kohderyhmänä olivat Yksityiset perhepäivähoitajat YPPH ry:n jäsenet ja heidän hoitolapsensa.

Tausta-aineistona opinnäytetyössä olivat tapahtuman suunnittelun teoria ja lapsilähtöisyys. Opinnäytetyössä käytettiin kvalitatiivisista aineistonkeruumenetelmistä ideariihä ja kirjoitelmaa. Aineistonkeruu toteutettiin yhdistyksen vuosikokouksessa. Ideariihä analysoitiin jo ideariihen aikana ja kirjoitelma analysoitiin teemoittelemalla. Analysoinnin perusteella syntyivät suunnittelukriteerit.

Suunnittelukriteerien ja tausta-aineiston pohjalta suunniteltiin Ypi Oravan touhupäivä - tapahtuma. Tapahtuma perustuu seitsenkohtaiseen rastirastaan, sekä Ypi Oravan touhupäivä - materiaaliin, joka jaetaan tapahtuman jälkeen kaikille yhdistyksen jäsenille.

Avainsanat Yksityinen perhepäivähoito, tapahtuman suunnittelu, lapsilähtöisyys

Sivut 33 s. + liitteet 12 s.

LAHDENSIVU

Degree programme in Social Services
Sociopedagogical education

Author	Noora Kuhlman	Year 2015
Subject of Bachelor's thesis	Planning a 30 th anniversary event for private family daycare providers	

ABSTRACT

Yksityiset perhepäivähoitaja ry (YPPH) is a society of private family daycare providers which celebrates its 30th anniversary in 2015. The purpose of this thesis was to plan an anniversary event for the society. The event was supposed to be child-oriented and give the private family daycare providers an opportunity to receive peer support and have a nice time together. A high turnout was hoped for and the aim was that private family daycare would gain public visibility. The main aim of thesis and the event planning was that the YPPH society would benefit from it.

This thesis was practice-based and the target group were engaged in the planning at an early stage. The target group were the members of the YPPH society and the children that they take care of.

The thesis was based on theories of event planning and a child-centered approach. The data collection methods were brainstorming and essay, which belong to qualitative research methods. The materials were collected in the annual meeting of the society. The results of brainstorming were already analysed during the brainstorming process and the essays were analysed thematically. The analysed results formed the criteria used when planning the event.

Based on the planning criteria and the background information, a plan for the anniversary event was drawn up. There will be an activity course that consists of seven different activities. There are also written materials about the theme which will be mailed to all members of the society after the event.

Keywords Private family daycare, event planning, child-oriented approach

Pages 33 p. + appendices 12 p.

SISÄLLYS

1	JOHDANTO.....	1
1.1	Perhepäivähoidon historiaa	1
1.2	Yksityinen perhepäivähoito	2
1.3	Yksityiset perhepäivähoitajat YPPH ry.....	4
1.4	Lapsilähtöisyys varhaiskasvatuksessa.....	6
2	TAPAHTUMAN SUUNNITTELU	7
2.1	Tapahtumaprosessi	8
2.2	Tapahtuman tavoitteet ja viesti	9
2.3	Tapahtuman lähtökohdat	9
3	OPINNÄYTETYÖN LÄHTÖKOHDAT.....	11
3.1	Opinnäytetyön tavoitteet	11
3.2	Tutkimuskysymykset	12
4	TUTKIMUKSEN KULKU	12
4.1	Kvalitatiivinen tutkimus.....	14
4.2	Aineistonkeruu	15
5	AINEISTON ANALYYSI	17
5.1	Ideariihen analyysi	19
5.2	Kirjoitelmasta syntyneet teemat	21
5.3	Alustavan suunnitelman esittely.....	22
6	TAPAHTUMAN SUUNNITELMA	23
6.1	Tapahtuman järjestämisen suunnitelma	24
6.2	Rastirata – Ypi Oravan touhupäivä	26
7	POHDINTA.....	28
7.1	Tavoitteiden toteutuminen.....	28
7.2	Omien tavoitteiden ja opinnäytetyöprosessin toteutuminen	29
7.3	Tutkimuksen luotettavuus ja eettisyys	30
	LÄHTEET	32

Liite 1	Tapahtuman järjestämisen muistilista
Liite 2	Kutsu
Liite 3	Ypi Oravan touhupäivä – materiaali

1 JOHDANTO

Yksityinen perhepäivähoito on hoitajan näkökulmasta yksinäistä työtä. Työpäivät kuluvat joskus ilman aikuisseuraa, jolloin vertaistuella on suuri merkitys. Yksityisille perhepäivähoitajille järjestettävät tapahtumat ovat yksi hyvä keino tavata kollegoja ja jakaa heidän kanssaan näkemyksiä ja kokemuksia. Lisäksi lapsille se on mahdollisuus tavata muita ikäisiään.

Toimin itse yksityisenä perhepäivähoitajana ja halusin opinnäytetyöni liittyvän perhepäivähoitoon ja mahdollisuuteen kehittää omaa työtäni. Otin yhteyttä Yksityiset perhepäivähoitajat ry:hyn selvittääkseni, olisiko heillä tarvetta opinnäytetyölle.

Yksityiset perhepäivähoitajat YPPH ry täyttää tänä vuonna (2015) 30 vuotta. Toiminnallisen opinnäytetyön tarkoituksena oli suunnitella yhdistykselle lapsilähtöinen 30-vuotistapahtuma, jossa on huomioitu niin yksityiset perhepäivähoitajat kuin heidän hoitolapsensa. Sen tavoitteena on: lapsilähtöisyys, yksityisten perhepäivähoitajien mahdollisuus vertaistukeen ja virkistäytymiseen, hyöty yhdistykselle, tapahtuma tavoittelisi korkeaa osallistujamäärää ja yksityiselle perhepäivähoidolle saataisiin näkyvyyttä. Opinnäytetyön tuotoksena oli tapahtuman suunnitelma, sekä yksityisille perhepäivähoitajille jaettava Ypi Oravan touhupäivä - materiaali.

Tutkimuksella pyrittiin löytää vastaukset tutkimuskysymyksiin, jotka olivat: Mitä yhdistyksen jäsenet haluavat lapsilähtöisen tapahtuman sisältävän ja Jäsenten käsityksiä siitä, miten tapahtumat tukevat heidän toimintaansa yksityisenä perhepäivähoitajana.

Tutkimuksessani kvalitatiivisina aineistonkeruumenetelminä käytettiin ideariihä ja kirjoitelmaa. Lisäksi tapahtuman suunnittelusta hyödynnettiin tapahtuman suunnittelusta ja järjestämisestä kirjoitettuja oppaita ja muuta aiheeseen liittyvää kirjallisuutta. Aineiston ideariihi analysoitiin pitkälti ideariihin yhteydessä ja kirjoitelmat analysoitiin teemoittelemalla. Aineistosta syntyivät tapahtuman suunnittelukriteerit, joiden avulla tehtiin lopullisen tapahtuman suunnitelman.

Seuraavaksi kerron perhepäivähoidon historiasta, yksityistä perhepäivähoitosta, Yksityiset perhepäivähoitajat YPPH ry:n toiminnasta ja tarkastelen lapsilähtöisyyttä. Luvussa kaksi käyn läpi tapahtuman suunnittelua. Kolmannessa ja neljännessä luvussa määrittelen opinnäytetyön lähtökohdat ja esittelen tutkimuksen kulkua. Luvussa viisi esittelen tapahtuman suunnitelman. Kuudennessa luvussa käyn läpi pohdinnan muodossa tavoitteiden toteutumista sekä tutkimuksen luotettavuutta ja eettisyyttä.

1.1 Perhepäivähoidon historiaa

Perhepäivähoitoa voidaan pitää vanhimpana hoitomuotona. Sen juuret ovat jo antiikin Roomassa, jossa ylimystöperheet antoivat lapsensa orjattarien hoitoon. Perhepäivähoito on toisaalta ollut ylemmän yhteiskuntalu-

kan mahdollisuus luovuttaa lastenhoito muille kuin äideille ja toisaalta taloudellinen pakote alemmilla yhteiskuntaluokilla luovuttaa lasten hoito äidin palkkatyön vuoksi muille. (Parrila 2002.)

Perhepäivähoito on syntynyt korvaamaan lapsen hoidon tarvetta äidin työssä käydessä silloin, kun vanhemmilla ei ole ollut varaa palkata kotiapulaista tai muuta hoitajaa kotiin, eikä tarjolla ole ollut sukulaisia tai yhteiskunnan päivähoitopalveluja vastaamaan lasten hoidosta. Lapsi on tällöin viety naapuriin, jossa perheen äiti oli kotona ja suostui ottamaan vieraan lapsen hoitoon. Naisten työssäkäynnin voimakkaan nousun ja yhteiskunnan tarjoamien päivähoitopalvelujen hitaan kasvun myötä, yksityinen perhepäivähoito kasvoi mittasuhteiltaan hyvin laajaksi. Puhuttiin myös niin sanotusta villistä perhepäivähoidosta, koska hoitopaikkojen puutteen vuoksi ei aina voinut vakuuttua perhepäiväkodin olosuhteista tai hoitajan sopivuudesta tehtäväänsä. (Parrila 2002.)

Ensimmäistä kertaa virallisesti perhepäivähoito mainittiin Suomessa uutena päivähoitomuotona vuoden 1951 komiteamietinnöissä. Mietinnöissä toimintaa ehdotettiin asetettavaksi vuodelta 1936 peräsin olevan lastensuojelulain piiriin ja sitä kautta viranomaisten valvontaan. Tämä mahdollistui kuitenkin vasta vuonna 1968, jolloin lakia muutettiin ja perhepäivähoito rinnastettiin kasvattilapsen hoitoon ja tätä koskeviin säädöksiin. (Parrila 2002.)

Mannerheimin lastensuojeluliitolla (MLL) on Suomessa ollut keskeinen rooli perhepäivähoidon historiallisessa kehittämisessä ennen päivähoitolain asettamista. Sen toimesta järjestettiin ensimmäiset perhepäivähoidon neuvottelupäivät vuonna 1964. Vuonna 1966 MLL aloitti Helsingissä ohjatun perhepäivähoidon kokeilun. Samana vuonna käynnistettiin Kotkassa ensimmäinen kunnallinen perhepäivätoiminta. (Parrila 2002.)

1970-luvun aikana perhepäivähoidosta siirtyi valtionhallinnon piiriin ja siitä tehtiin valvonnanalaista ja perustettiin perhepäivähoidon ohjaajan vakanssit. Ohjauksen lisääminen lisäsi myös vanhempien myönteistä asennetta perhepäivähoitoon. Parhaimmillaan perhepäivähoito oli kodinomaisista, lapsen yksilöllisiä tarpeita kunnioittava ja joustava hoitomuoto. Vuonna 1973 perhepäivähoito vakiintui ja selkiytyi päivähoitolain myötä. Perhepäivähoito rinnastettiin tasavertaiseksi, julkiseksi päivähoitomuodoksi päiväkotitoiminnan kanssa niin hoitomaksujen kuin valvonnankin osalta. (Parrila 2002.)

1.2 Yksityinen perhepäivähoito

Yksityinen perhepäivähoito on hoitajan omassa kodissa tarjottavaa kodinomaista pienryhmässä tarjottavaa päivähoitoa. Kasvatustoiminta muistuttaa läheisesti lapsen kotona tapahtuvaa hoitoa, kasvatusta ja opettamista. Perhepäivähoitokoti tarjoaa luonnolliset puitteet lapsen kasvulle ja kehitykselle. Yksityinen perhepäivähoitajan yhteistyö perheen kanssa perustuu kasvatuskumppanuuteen. Kasvatuskumppanuudessa sitoudutaan yhdessä vanhempien kanssa tukemaan lapsen kasvua, kehitystä ja oppimista. Kas-

vatuskumppanuus syntyy arjessa kohdaten, toinen toistamme arvostaen, kuunnellen ja keskustellen. (Hoitopaikka 2014.)

Sanna Parrilan (2002) tekemän tutkimuksen mukaan perhepäivähoidon vahvuuksia ovat pieni ryhmä, pysyvä hoitosuhde, läheinen yhteistyö vanhempien kanssa, yksilöllinen hoiva ja huomio, lapsen tarpeista lähtevä perushoito sekä rauhallinen ja kodinomainen ympäristö. Perhepäivähoidon heikkous tutkimuksen mukaan oli varahoitojärjestelmä. Kun perhepäivähoitaja sairastuu tai muuten estyy ottamasta lasta hoitoon, voi lapsi joutua vieraalle hoitajalle vieraaseen lapsiryhmään tai yksityisillä perhepäivähoitajilla ei usein ole varahoitajaa lainkaan, jolloin varahoidon järjestäminen jää vanhempien vastuulle. (Parrila 2002.)

Yksityisenä perhepäivähoitajana voi toimia kuka tahansa ammattiin ja koulutukseen katsomatta. On kuitenkin suositeltua, mikäli hoitajalla ei ole ammattiin soveltuvaa koulutusta, aloittaisi hän perhepäivähoitajan ammattitutkinnon kahden vuoden sisällä toiminnan aloittamisesta. (Hoitopaikka 2014.)

Yksityinen perhepäivähoitaja on ennakkoperintärekisteriin rekisteröitynyt yksityisyrittäjä, joka huolehtii omat veronsa, sosiaaliturvansa ja eläkevaikutuksensa. Hän myös määrittelee omat hoitomaksunsa. Hoitomaksuja ohjaa yleinen hoitomaksusuositus. Hoitomaksuun korottavasti vaikuttavat hoitajan suorittama ammattitutkinto, pitkä työkokemus, erityisosaaminen ja paikalliset olosuhteet. (Hoitomaksusuositus 2014.)

Yksityinen perhepäivähoitaja sitoutuu noudattamaan sosiaalihuoltolaissa (17.9.1982/710, 57 §) mainittua vaitiolovelvollisuutta. Se jatkuu myös hoitosuhteen päätyttyä. (Sosiaalihuoltolaki 710/1982, 57 §.)

Ennen toiminnan alkamista perhepäivähoidon vastaava tekee tarkastuskäynnin yksityisen perhepäivähoitajan luona. Tarkastuskäynnillä käydään läpi lasten päiväunipaikat, ruokailupaikat ja muut turvallisuusasiat. Lisäksi hoitajan on esitettävä rikosrekisterilain 6 §:n 2 momentissa tarkoitettu ote rikosrekisteristä. Kunnan on hyväksyttävä yksityinen perhepäivähoitaja ennen toiminnan alkamista. Hyväksymisilmoitus on Kelaä varten, jotta Kela voi myöntää tukia. (Hoitopaikka 2014.)

Kunta valvoo ja on yhteydessä säännöllisesti yksityisiin perhepäivähoitajiin. Esimerkiksi Lohjalla on lähetettävä kahdesti vuodessa selonteko hoidossa olevista lapsista ja heidän hoitoajoistaan perhepäivähoidosta vastaavalle. (Hoitopaikka 2014.)

Päivähoitoasetus (239/1973) asettaa rajat lapsimäärien suhteen, jolloin hoitajalla voi olla 4 lasta, sekä yksi esiopetusta saava tai perusopetuksen aloittanut lapsi. Määrä sisältää hoitajan omat lapset. Lapsilukumäärää ei saa ylittää edes tilapäisesti, eikä kaupungeilla ole lupaa antaa erikoislupia tilapäisistä ylityksistä. Lapsia voi kuitenkin olla kirjoilla enemmänkin, kunhan lapsia ei yhtäaikaaisesti ole hoidossa kuin lain sallima määrä. Hoitoon ei ole hakuakaa, mikä kunnallisella puolella on 4 kk. Hoitosuhde voi tilanteesta riippuen alkaa koska tahansa. (Hoitopaikka 2014.)

Yksityiselle perhepäivähoitajalle suositellaan ottamaan ammatinharjoittajan vastuuvakuutus. Vakuutus on hoitajan vakuutus eli sillä ei ole merkitystä montako lasta ja ketkä lapset hoidossa. Vakuutus korvaa tilanteissa, jolloin voi katsoa tapahtuneen hoitajan hoitovirheen ja se korvaa sekä esine- että henkilövahinkoja. Tapaturmatilanteissa ensisijainen korvauskäytäntö on vanhempien ottama lapsen oma tapaturmavakuutus. (Hoitopaikka 2014.)

Laki yksityisistä sosiaalipalveluista (922/2011, 6§) velvoittaa omavalvontasuunnitelman laatimiseen, joka varmistaa toiminnan asianmukaisuuden. Omavalvontasuunnitelma on myös arvonlisäverottomuuden edellytys. Omavalvontasuunnitelma on pidettävä toimintayksikössä julkisesti esillä ja palvelujen tuottajan on seurattava sen toteutumista.

Omavalvonta on työkalu, jonka avulla voidaan kehittää ja seurata palvelujen laatua toimintayksiköiden päivittäisessä työssä. Omavalvonnan perusidea on siinä, että toimintayksikölle on laadittu kirjallinen suunnitelma, jonka avulla asiakkaan palveluissa esiintyvät epäkohdat ja palvelun onnistumisen kannalta epävarmat ja riskiä aiheuttavat tilanteet pystytään tunnistamaan, ehkäisemään ja korjaamaan nopeasti. (Valvira 2014.)

Muun muassa Lohjalla on otettu käyttöön palveluseteli, joka helpottaa yksityisen perhepäivähoidon valvontaa ja jättää myös välillisesti Kelan pois tukien maksamisesta. Laki sosiaali- ja terveydenhuollon palvelusetelistä (569/2009) säätelee palvelusetelin käyttöä. Asiakkaalla kuitenkin on oikeus valita joko kunnallisen päivähoito tai yksityinen päivähoito yksityisen hoidon tuella tai palvelusetelimallilla. Palvelusetelin käyttäjällä on muista järjestämistavoista poiketen oikeus valita kunnan hyväksymä palveluntuottaja, joka on hakenut päivähoiton palvelusetelin tuottajaksi. (Päivähoidon palveluseteli 2011.)

Palvelusetelien tuottajien valvonta on tarkempaa kuin muiden yksityisten perhepäivähoitajien. Hoitajien on pidettävä lapsista päiväkirjaa, joka toimitetaan kuukausittain vastaavalle. Lisäksi hintakatto osittain määrittelee hoitomaksun määrän ja yleisesti se on kaikilla sama, vaikka edelleen palveluntuottajalla on oikeus määritellä omat hoitomaksunsa. Laatua kunta valvoo palveluntuottajien asiakkaille teettämien kyselyiden avulla. Lisäksi kunta velvoittaa varhaiskasvatussuunnitelman mukaiseen hoitoon ja kasvatukseen, jotta laatu olisi samalla tasolla kuin kunnan omissa yksiköissä. Yksityisen perhepäivähoitajan ei normaalisti tarvitse toteuttaa kunnan varhaiskasvatussuunnitelmaa toiminnassaan. (Päivähoidon palveluseteli 2011.)

1.3 Yksityiset perhepäivähoitajat YPPH ry

Lohjalla on toiminut aktiivisesti 30 vuotta Yksityiset perhepäivähoitajat YPPH ry. Yhdistyksen tarkoituksena on antaa tietoa yksityisen päivähoiton ajankohtaisista asioista, järjestää koulutuksia ja retkiä yksityisille perhepäivähoitajille. Lisäksi yhdistyksessä toimii hoitopaikkavälitys ja yhdistyksen kautta saa hoitosopimuskaavakkeet. Yhdistyksen jäseneksi hyväksytään perhepäivähoitaja, yksityinen päivähoitaja, päiväkodin hoitaja sekä

muutoin läheisesti harrastava henkilö. Yhdistyksen jäseneksi ottamisesta päättää hallitus. Käytännössä kaikki halukkaat ovat voineet liittyä yhdistykseen. (YPPH ry 2014.)

Yhdistys perustettiin 25.8.1985 ajamaan yhteisiä yksityisen perhepäivähoidon asioita. Hallituksen nykyinen puheenjohtaja Tuula Viskari meni perustamaan kokoukseen lehtijutun perusteella, koska halusi verkostoitua ja oppia tuntemaan muita hoitajia. Yhdistyksen alkutaipaleella oli kuukausittain jäseniltoja, joissa oli paikalla kymmeniä ihmisiä. Nykyään yhdistyksen hallitus kokoontuu kerran kuussa ja vuosikokouksia on kaksi kertaa vuodessa, joissa on keskimäärin 10 jäsentä paikalla. Yhdistyksen jäsenmäärä oli 2014 joulukuussa 190 jäsentä. Vuositasolla jäsenmäärä vaihtelee 150–200 jäsenen välillä. Yhdistys toimii vapaaehtoisuuden periaatteella ja rahoittaa toimintansa jäsenmaksuilla ja avustuksilla. (Viskari 2014.)

Viskari (2014) kertoo, että yhdistys on järjestänyt kolmen tyyppisiä tapahtumia: Koko perheen tapahtumia, hoitaja-lapsi-tapahtumia, sekä vain hoitajille eli jäsenille suunnattuja virkistys- ja koulutustapahtumia. Koko perheen tapahtumat ovat olleet useampana vuonna järjestetyt lastenjuhlat toimintakeskus Harjulassa. Ohjelmassa on ollut poliisin, palokunnan tai ensihoidon esittelyä autoineen, hoitajien esittämä näytelmä, askartelua, liukumäki ja pomppupaikka, maksullista ongintaa, sekä kahviossa oli myynnissä kahvia ja pullaa, sekä sämpylöitä. Yhdistys on järjestänyt kaksi kertaa retken Muumimaailmaan. Lastenjuhlissa osallistujia oli satoja. Lopullista määrää ei voida tarkalleen sanoa, sillä perheet tulivat ja lähtivät omia aikojaan, eikä varsinaista laskemista suoritettu. Muumimaailma-retkeen oli osallistujia noin 100 henkilöä. (Viskari 2014.)

Lastenretket on ollut tarkoitettu hoitajille ja hoitolapsille. Retket ovat suuntautuneet usein Korkeasaareen ja maatiloille. Yhdistys on käynyt myös teattereissa, Lohjan kaupunginorkesterin järjestämässä konserteissa, sekä Harjulassa katsomassa mm. Taikuri Jarin esiintymistä. Yhdistys on järjestänyt myös luontoretken Siuntion kylpylän maastossa ja pari kertaa he ovat olleet Kisakalliolla, jossa opiskelijat ovat vetäneet lapsille touhuratataa ja urheilukentällä on ollut kerran lasten urheilukilpailut. Harjun kentällä on muutaman kerran vietetty 112-päivää. Tällöin paikalla ovat olleet kaikki hälytysajoneuvot ja kerran myös hinausauto. Muutaman kerran he ovat olleet tutustumassa Silja Linen laivaan satamassa, kun se vielä oli mahdollista. Laivassa pääsi leikkimään leikkipaikassa, tutustumaan komentosiltaan ja syömään eväitä. (Viskari 2014.)

Yhdistyksen puheenjohtaja Tuula Viskari (2014) korostaakin, että bussimatka ja eväiden syönti ovat usein lasten retkien kohokohtia. Lastenretkilä on aina ollut kaksi linja-autollista väkeä. Ennen turvallisuussäännöksiä busseihin mahtui 100 henkilöä hyvin, kun lapsia istui penkeillä 3-4 eli parhaimmillaan retkille lähti 200 henkilöä. Nykyään kokonaisväkimäärä tapahtumissa on ollut reilu 100.

Yhdistyksen jäsenille on vuosittain tarjolla erilaisia valtakunnallisia koulutuspäiviä, joissa käsitellään mm. yhteisiä päivähoitoon liittyviä asioita, lain- ja säädösten muutoksia ja suosituksia. Useampana vuotena on järjes-

tetty hoitajien virkistysmatkana päivän ostosreissu Tallinnaan. (Viskari 2014.)

1.4 Lapsilähtöisyys varhaiskasvatuksessa

Yksityinen perhepäivähoito toteuttaa varhaiskasvatusta ja sen periaatteita niin kuin kunnallinen päivähoitokin. Yksityisen perhepäivähoidon tavoitteet perustuvat pitkälti kunnan varhaiskasvatuksen tavoitteisiin. Lohjalla varhaiskasvatussuunnitelmassa (2013) varhaiskasvatuksen tavoitteena on hyvinvoiva lapsi. Lapsilähtöisessä varhaiskasvatuksessa lapsi tulee kuuluksi ja nähdyksi ja hänen mielipiteensä otetaan huomioon.

Marjatta Kalliala (2008, 19–22.) toteaa, että päiväkodin kasvatustoimintaa on asianmukaista kuvata lapsilähtöiseksi riippumatta siitä, miten todellisuudessa toimitaan. Lapsilähtöisyydestä on tullut fraasi, jonka merkitys ei ole selvä käytännön työntekijöille. Käsitettä viljellään myös välillä huolettomasti ja huolimattomasti.

Lapsilähtöisyys toteutuu pitkälti sillä, millainen näkökulma on kasvatustyyllissä. Lapsilähtöisyyttä onkin hyvä tarkastella myös käsitteiden aikuiskeskeisyys, aikuisjohtoisuus ja lapsikeskeisyys rinnalla. Aikuiskeskeisyys voidaan määritellä kasvatukseksi, jossa lapsen tarpeet sivuutetaan ja aikuisen näkökulma ja tarpeet asetetaan etusijalle. Lapsi nähdään usein ohjauksen ja huolenpidon kohteena. Aikuisen rooli on olla tiedon välittäjä, etukäteen suunnitellun opetussuunnitelman toimeenpanija ja toteuttaja, jolloin lapsi on toiminnan objekti ja passiivinen palvelun käyttäjä. (Kalliala 2008; Kinos 2001.)

Kasvatamme huomaamatta aikuiskeskeisesti eli lapsemme oppivat odotamaan ja sietämään jatkuvasti muuttuvia päätöksiä, pitämään ideat omana tietonaan ja välttämään virheiden tekemistä. Lapsiimme kohdistuvien odotusten ja omien tekojemme välillä on siis usein ristiriitoja. (Niemi 2006.)

Aikuiskeskeisyyttä ei kuitenkaan pidä sekoittaa käsitteeseen aikuisjohtoisuus. Aikuisjohtoisuus ei ole myöskään lapsilähtöisyyden vastakohta vaan aikuisjohtoisuuden vastakohta on lapsijohtoisuus. Puhuttaessa kasvatuksesta, lapsi ei voi johtaa toimintaa. Se on aikuisten tehtävä. Aikuisen roolin määrittely puhuttaessa lapsilähtöisyydestä onkin yhdistää aikuisjohtoisuus lapsilähtöiseen toimintaan, joka painottaa lasten mahdollisuuksia omakohtaisten merkitysten luomiseen ja oikeutta vaikuttaa itseään koskeviin asioihin. (Kalliala 2008, 19–20.)

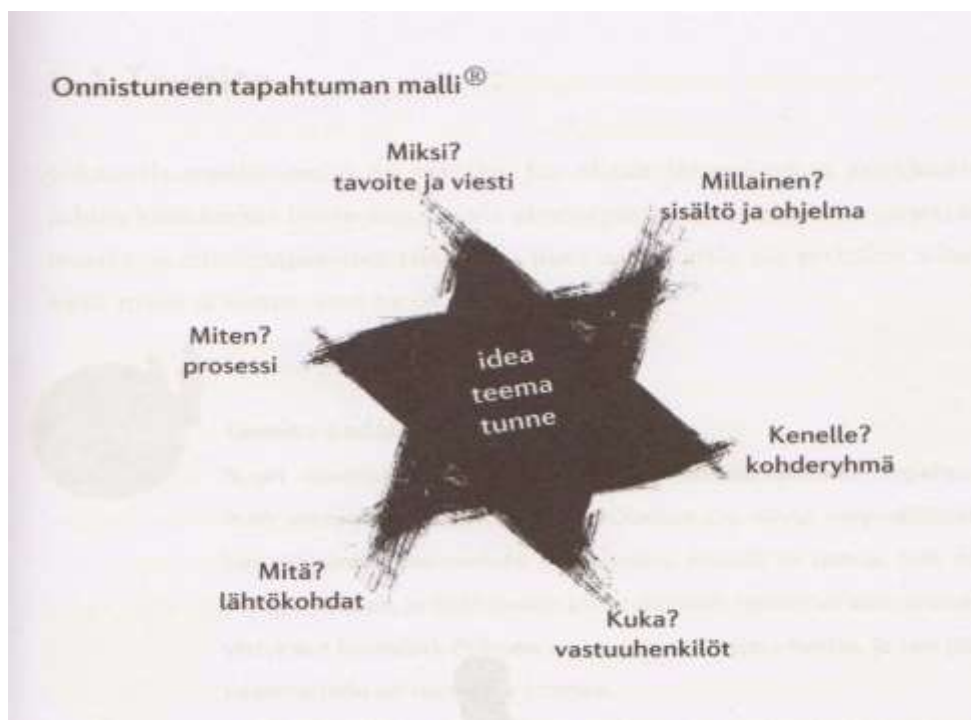
Lapsilähtöisyys käsitteenä on osittain korvannut aikaisemmin suosittua lapsikeskeisyyden. Niitä yhdistää lapsen tarpeiden ensisijaisuus. Lapsikeskeisyydessä lapsuus nähdään aikuisuuteen valmistautumisena. Lapsi on aktiivinen ja sosiaalinen. Lapsikeskeisessä kasvatustyyllissä kasvattajat ovat oppimisen ohjaajia, jolloin lapsi on ohjauksen alainen subjekti, jonka intressit ovat etusijalla. Kasvattajat ottavat lapsen mielipiteen huomioon ja keskustelevat lapsen kanssa päivittäin lapsen ajatuksista, murheista ja arkipäivän kuulumisista. Kasvattaja on johdonmukainen tekemissään päätöksissä ja perustelevat päätöksensä lapselle. On tärkeää luottaa lapseen ja

antaa lapselle mahdollisuuksia valita ja tehdä aloitteita sekä rohkaista lasta ilmaisemaan ajatuksiaan ja mahdollistaa lapselle asioiden tutkimisen ja auttavat johtopäätösten tekemisissä. Kasvattajat ovat yleisesti kiinnostuneita lapsen tekemistä ja maailmasta, sekä siihen vaikuttavista tekijöistä, kuten ystävistä ja idoleista. Lapsikeskeisyydessä lasten elämämpiiri on paljon aikuisten määrittämä ja tavoitteet määritellään aikuisten ja lasten intressien kompromissina. (Kalliala 2008, 19; Kinos 2001; Niemi 2006.)

Lapsilähtöisyydessä aikuinen ja lapsi ovat tasa-arvoisia toimijoita ja lapsi on aktiivinen ja sosiaalinen, sekä lapsi nähdään kansalaisena. Aikuisen rooli on tukea oppimista, jolloin voidaan puhua, että aikuinen on lapsen tutkijakollega. Aikuisen tehtävät määrittyvät sillä, millä lähikehityksen vyöhykkeellä lapsi on. Lapsen rooli on olla toiminnan subjekti, joka osallistuu ja tekee päätöksiä. Lapsilähtöisyydessä lasten intressit ja kiinnostuksen kohteet määrittävät kasvatuksen tavoitteita, sisältöjä ja menetelmiä. Aikuinen uskoo lapsen spontaaniin haluun ja kykyyn oppia ja kasvaa. Toiminta suunnitellaan ja spontaanin oppimisen edellytykset luodaan niin, että jokainen lapsi huomioidaan yksilönä, ei vain osana ryhmää. (Kalliala 2008, 22; Kinos 2001, 36.)

2 TAPAHTUMAN SUUNNITTELU

”Onnistuneen tapahtuman tuntee. Sen aistii sielun joka sopukassa. Tunnelma on ainutkertainen ja se saa osallistujat ja isännät hyrisemään. Onnistuneessa tapahtumassa ovat sekä tunne että ajatus kohdallaan.” (Vallo & Häyrinen 2014.)

Kuva 1 Onnistuneen tapahtuman malli (Vallo & Häyrinen 2014)

Helena Vallo ja Eija Häyrinen (2014) ovat luoneet Onnistuneen tapahtuman mallin (kuva 1). Tähti muodostuu kahdesta kolmiosta: Strategisesta ja

operatiivisesta, joiden pitää olla keskenään tasapainossa. Kummassakin kolmiossa on kolme kysymystä, joihin pitää osata vastata ennen tapahtuman suunnitteluun ryhtymistä.

Strategisen kolmion kysymykset ovat:

- Miksi? Mikä on tapahtuman tavoite ja viesti? Miksi tapahtuma järjestetään ja mitä halutaan viestiä tapahtumalla tai tapahtumassa?
- Kenelle? Ketkä ovat kohderyhmäni? Miten hyvin tunnen kohderyhmäni ja heidän kiinnostuksensa?
- Mitä? Missä ja milloin? Mitkä ovat tapahtuman lähtökohdat? Mitä ollaan järjestämässä? Millainen tapahtuma halutulle kohderyhmälle ja kulloisellekin tavoitteelle on oikea?

Operatiivisen kolmion kysymykset ovat:

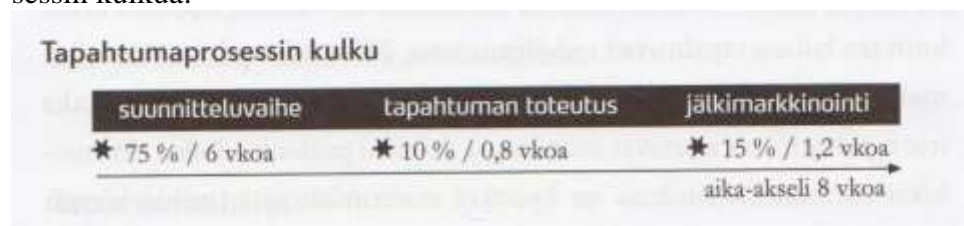
- Miten? Kuvaa tapahtumaprosessia. Miten tapahtuman toteutetaan, jotta haluttu tavoite saavutetaan ja viestit saadaan välitetyiksi? Miten idea ja tema näkyvät koko tapahtuman ajan?
- Millainen? Tapahtuman sisältö ja ohjelma riippuvat tapahtuman tavoitteesta, kohderyhmästä ja halutuista viesteistä.
- Kuka? Kuka on projektipäällikkö ja kuka on vastuussa mistäkin?

Strategisen kolmion kysymyksiin pitää olla vastaus niillä, joilla on tarve järjestää tapahtuma. Kysymyksistä syntyy vastauksena useimmiten tapahtuman idea. Operatiivinen kolmio on tapahtuman toteuttamista ja sen kysymyksistä kumpuaa vastauksena tapahtuman tema. (Vallo & Häyrinen 2014.)

2.1 Tapahtumaprosessi

Hyvä tapahtuman toteuttaminen alkuideasta ja suunnitteluvaiheesta jälkimarkkinointiin vie vähintään 2 kuukautta. Tätä lyhyemmässä ajassa joudutaan usein tinkimään laadusta ja toteutuksesta. (Vallo & Häyrinen 2014.)

Seuraavassa kuvassa 2 Vallo ja Häyrinen (2014) kuvaavat tapahtumaprosessin kulkua:

Kuva 2 Tapahtumaprosessin kulku (Vallo & Häyrinen 2014)

Suunnitteluvaihe pitää aloittaa hyvissä ajoin. Sanonta ”Hyvin suunniteltu on puoliksi tehty” pätee myös tapahtuman suunnittelussa ja toteuttamisessa. Suunnittelu vaihe on paljon pohdintaa ja asioiden selvittelyä. Asiosta on otettava huomioon pienimmätkin yksityiskohdat ja suunnitella myös varasuunnitelma. (Vallo & Häyrinen 2014.)

Suunnitteluun kannattaa ottaa mukaan mahdollisimman varhaisessa vaiheessa kaikki, joiden panosta tapahtuman toteuttamisessa tarvitaan. Täl-

lön tapahtuma tavoitteet ovat kaikille selvillä ja sitoutuvat tapahtumaan ja tapahtuman onnistumisen todennäköisyys kasvaa. Lisäksi kohderyhmän ottaminen mukaan suunnitteluvaiheessa lisää yhteisöllisyyttä. (Vallo & Häyrinen 2014.)

Toteutusvaiheessa suunnitelmat käyvät toteen. Jokainen tapahtumassa työskentelevän on tiedettävä oma roolinsa ja osuutensa kokonaisuudessa. Toteutusvaihe sisältää kolme vaihetta: Rakennusvaiheen, joka on aikaa vievin osuus. Itse tapahtuma, joka kestää vain hetken, sekä purkuvaihe, joka kestää vain murto-osan rakennusvaiheesta. (Vallo & Häyrinen 2014.)

Tapahtuman jälkeen alkaa jälkimarkkinointi. Yksinkertaisimmillaan se on esim. kiitoskortin lähettäminen kaikille asianosaisille. Näin tapahtumanjärjestäjät osoittavat mukana olleille arvostaneensa heidän osallistumistaan. Jälkimarkkinointiin kuuluu aina myös palautteen kerääminen sekä omasta organisaatiosta, että osallistujilta. Palautteesta tapahtumanjärjestäjä kokoaa yhteenvedon, analysoi sen ja oppii siitä. (Vallo & Häyrinen 2014.)

2.2 Tapahtuman tavoitteet ja viesti

Jokaisella tapahtumalla on Vallon ja Häyrisen (2014) mukaan tavoite. Kuitenkin avain liian harvoin heidän mielestään käytetään riittävästi aikaa tapahtuman tavoitteen miettimiseen. Tapahtumia järjestetään, mutta lopputuloksena on joukko epämääräisiä tapahtumia, joiden onnistumista on ollut jälkikäteen mahdotonta arvioida, sillä tavoitteet ja mittarit eivät ole linjassa. Monesti suunnittelu kohdistuu vain itse tapahtumaan, vaikka suunnittelun käynnistyessä olisi hyvä kyetä kuvaamaan myös tapahtuman jälkeistä tavoitetilaa.

Tavoitteiden on oltava realistisia ja selkeästi määriteltyjä, jotta tapahtuma voidaan suunnitella huolellisesti. Suunnittelemalla löydetään keinot, joilla tavoitteet saavutetaan. Selkeä suunnitelma helpottaa resurssien käyttöä ja ajankäyttö tehostuu. (Iiskola-Kesonen 2004, 9.)

Jokainen tapahtuma on viesti itsessään. Ja samalla kun pohditaan, miksi järjestetään tapahtuma, olisi hyvä miettiä, mitä tapahtuma haluaa viestiä tai mitä on tarve viestiä tapahtumalla tai tapahtumassa. Tapahtumat kertovat organisaatiosta ja sen arvoista. Tapahtuman viestiin vaikuttavia tekijöitä on monia, jotka jo viestivät itsessään muun muassa teema, idea, ajankohta, tapahtumapaikka, ohjelma, esiintyjät ja ajankohta. (Vallo & Häyrinen 2014.)

2.3 Tapahtuman lähtökohdat

On erityisen tärkeää muistaa, että tapahtumaa ei järjestetä itselle vaan erikseen määritetyille kohderyhmälle. On arvioitava etukäteen osallistumistodennäköisyys kutsuttavien joukosta esimerkiksi edellisten tapahtumien perusteella, jos tämä vain on mahdollista. Tällöin voidaan pohtia, millainen on kutsu, onko tapahtumaan ilmoittautumista ja käytetäänkö vielä varsinaisen kutsun lisäksi muistutusviestiä, jotta voidaan vähentää pois-

jääntiä. Tärkeää on, että kutsu on sellainen, että järjestäjä voi täyttää kohderyhmän odotukset. (Vallo & Häyrinen 2014.)

Tapahtuman paikalla on keskeinen merkitys tapahtuman onnistumiselle. Tapahtumapaikkana voi olla mikä tila tahansa. Paikkaa valitessa on pitää ottaa huomioon tilaisuuden luonne ja osallistujat. Kohderyhmään nähden sen sijainti on merkittävä tekijä. Tärkeää ei ole etäisyys vaan se, että paikka on tavoitettavissa. On hyvä huomioida, millä kulkuneuvoilla paikalle pääsee ja onko tarpeeksi pysäköintipaikkoja tarpeeksi lähellä? Millainen on äänentoisto mahdollisuus? Lisäksi on huomioitava saniteettitilat. Ulkotilaisuuksia järjestettäessä on aina oltava varasuunnitelma. (Kauhanen, Juurakko, Kauhanen 2002; Vallo & Häyrinen 2014.)

Ajankohta ja kesto vaikuttavat joissain tapauksissa oleellisesti siihen, kuinka moni kutsutuista voi tai haluaa tulla tapahtumaan. Aamutilaisuuksiin osallistutaan usein aktiivisemmin kuin iltapäivän tapahtumiin. Myös viikonpäivistä maanantai ja perjantai eivät ole parhaita mahdollisia. Toukokuu on paras kuukausista kaikille tapahtumille koulujen päättäjäisviikonloppua lukuun ottamatta. Tapahtuma-aikaa valittaessa huomioidaan myös oman organisaation väki, jonka oletetaan toimivan tilaisuudessa isäntinä ja emäntinä. Tapahtuman kesto määräytyy aloituksesta lopettamiseen kuluvan ajan määrittelyllä. (Vallo & Häyrinen 2014.)

Tapahtumaa suunniteltaessa tulevat rahoitusasiat aina kysymykseen. Kannattavan tapahtuman järjestäminen perustuu siihen, että tuottojen tulee olla kuluja suuremmat. Budjetti on aina hyvä määritellä edes suurin piirtein. Edullisimmillaan tapahtuma tehdään mahdollisimman pitkälle oman henkilökunnan voimin. Budjettia laadittaessa on eduksi, mikäli kutsuttavien mieltymyksistä ja tottumuksista on olemassa jonkinlaisia ennakkokokemuksia, kuten esimerkiksi mitä tapahtumassa tarjotaan. Mikäli kulut ovat suuremmat, voidaan miettiä mahdollisia yhteistyökumppaneita ja avustuksia. (Iiskola-Kesonen 2004, 76-77; Vallo & Häyrinen 2014.)

Tapahtuman järjestämisessä on huomioitava tapahtuman turvallisuus. Tilaisuuden järjestäjän on tarvittaessa varattava tilaisuuden luonteesta riippuen riittävä ensiapuvalmius. On myös tutustuttava muun muassa kokoon-tumis- ja pelastuslakiin ennen tilaisuuden järjestämistä. Nämä määrittelevät, tarvitaanko tapahtumaan erilaisia lupia ja ilmoituksia. (Ohjeita yleisötilaisuuden järjestäjälle 2015.)

Yleisesti yksityistilaisuudet eivät tarvitse erikseen lupia ja ilmoituksia. Ilmoitusta ei myöskään tarvitse tehdä sellaisesta yleisötilaisuudesta, joka osanottajien vähäisen määrän, tilaisuuden luonteen tai järjestämispaikan vuoksi ei edellytä toimenpiteitä järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi. Eikä aiheuta toimenpiteitä sivullisille ja ympäristölle aiheutuvan haitan estämiseksi ja erityisten liikennejärjestelyjen suhteen. (Ohjeita yleisötilaisuuden järjestäjälle 2015.)

Palopäällikkö Anssi Kuhlmanin (Henkilökohtainen tiedonanto 30.3.2015) mukaan kuitenkin on hyvä tehdä varmuuden vuoksi pelastussuunnitelma pienemmässäkin tilaisuudessa, vaikka laki ei sitä velvoita. Hänen mukaan-

sa näin on varmistettu, että kaikilla tilaisuuden järjestämisessä mukana olevilla on tarvittavat tiedot ja toimintaohjeet, mikäli jotain tapahtuu.

3 OPINNÄYTETYÖN LÄHTÖKOHDAT

Opinnäytetyön lähtökohtana oli työelämän tarve sillä tapahtumat ovat osa Yksityiset perhepäivähoitajat YPPH ry:n toimintaa. Opinnäytetyön painopiste oli tapahtuman suunnitelmassa ja suunnittelun yhteydessä syntyvässä materiaalipaketissa. Tämän vuoksi opinnäytetyö oli tyypiltään toiminnallinen.

Vilkan ja Airaksisen mukaan (2003, 9) toiminnallinen opinnäytetyö tavoittelee ammatillisessa kentässä käytännön toiminnan ohjeistamista, opastamista, toiminnan järjestämistä tai järjeistämistä. Alasta riippuen opinnäytetyö voi olla esimerkiksi ammatilliseen käytäntöön suunniteltu ohjeistus, opas, ohje tai tapahtuman toteuttaminen. Toteutustapana voi olla kohderyhmän mukaan mm. kirja, opas, portfolio, kotisivut tai johonkin tilaan järjestetty näyttely tai tapahtuma.

Opinnäytetyössä kohderyhmä oli selkeä. Tapahtuma järjestetään yksityiset perhepäivähoitajat YPPH ry:n jäsenille ja heidän hoitolapsilleen. Opinnäytetyössä aihe rajattiin koskemaan vain tapahtuman ohjelman suunnittelua, joten itse tapahtuman varsinainen toteutus jää opinnäytetyön ulkopuolelle. Tämä sen vuoksi, ettei opinnäytetyö kasva liian suureksi.

3.1 Opinnäytetyön tavoitteet

Opinnäytetyön tavoitteet jaottelin kahteen osaan: Ensimmäisenä on opinnäytetyöprosessi, jota ohjasivat omat henkilökohtaiset tavoitteet ja Hämeen ammattikorkeakoulun laatimat tavoitteet. Toisena osana olivat opinnäytetyön tuotoksena syntyvän tapahtuman suunnittelun tavoitteet, jotka määritteli toimeksiantaja.

Opinnäytetyöprosessiin liittyvä ensimmäinen tavoite oli myös Hämeen ammattikorkeakoulun määrittelemä työelämälähtöisyys. Itse koin tärkeäksi nähdä opinnäytetyö osana omaa työtäni yksityisenä perhepäivähoitajana. Tällöin opinnäytetyössäni ja sitä tehdessä minulla oli mahdollisuus tukea omaa ammattitaitoani ja yrittäjänä toimimista.

Opinnäytetyö yleisesti tarjoaa hyvät puitteet verkostoitumiselle, joka edesauttaa jatkossa edistymistä työelämässä, joko yrittäjänä tai työntekijänä. Yhtenä huomattavana tavoitteena oli opinnäytetyöstä tuleva hyöty yhdistykselle. Tavoitteena oleva hyöty ei ole vain yksi hetki yhdistyksen toiminnassa, vaan laajempi pidemmällä aikavälillä oleva kehittäminen.

Toimeksiantaja määritteli tapahtuman suunnitteluun liittyviä tavoitteita. Tapahtuman suunnittelussa oli yhdistyksen mukaan huomioitava tapahtuman houkuttelevuus, jotta tapahtuma tavoittelisi korkeaa osallistujamäärää ja yksityiselle perhepäivähoidolle saataisiin näkyvyyttä. Tavoitteiksi toimeksiantaja määritteli sen, että tapahtumasta olisi hyötyä yksityisille

perhepäivähoitajille sekä tapahtumassa hoitajilla olisi mahdollisuus verstaistukeen ja virkistävyyteen lasten kanssa touhuamisen yhteydessä. Yhtenä tärkeänä tavoitteena oli, että tapahtuma olisi lapsilähtöinen.

Tavoitteiden saavuttamista arvioidaan opinnäytetyön pohdinnassa. On kuitenkin huomioitava, että osa tavoitteista mielestäni pystytään lopullisesti arvioimaan vasta tapahtuman toteutuksen lopuksi, kuten osallistujamäärä, yksityisen perhepäivähoidon näkyvyys, sekä osittain myös lopullinen hyöty perhepäivähoitajille. Suunnitelma kuitenkin antaa suuntaviivoja tälle arvioinnille.

3.2 Tutkimuskysymykset

Tutkimusongelma kohdistui tapahtuman suunnitteluun ja sen ohjelmaan yhdessä yhdistyksen jäsenten kanssa. Tutkimuskysymykset liittyivät tapahtuman ohjelman sisältöön, jotta se palvelisi hyvin sekä perhepäivähoitajia että heidän hoitolapsiaan. Lisäksi tutkimuksessa kartoitin YPPH ry:n järjestämien tapahtumien hyöty jäsenille heidän toimiessaan yksityisinä perhepäivähoitajina.

Päätutkimuskysymykset olivat:

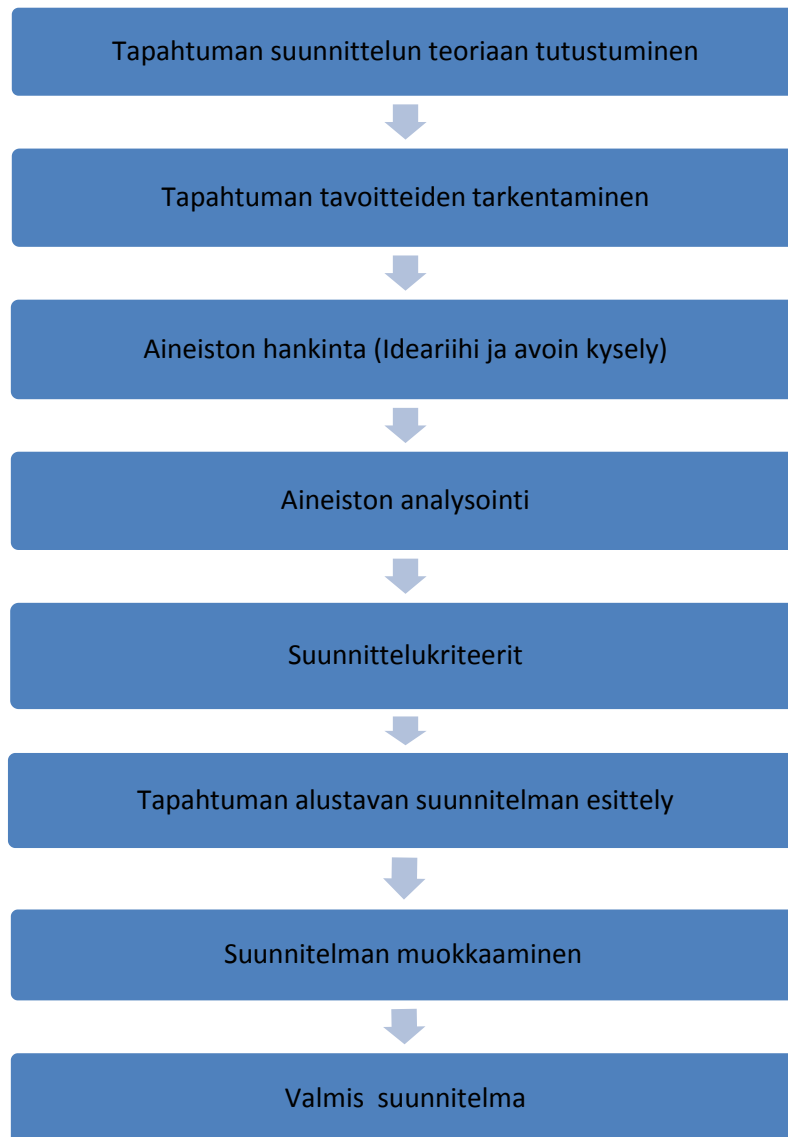
- Mitä yhdistyksen jäsenet haluavat lapsilähtöisen tapahtuman sisältävän?
- Jäsenten käsityksiä siitä, miten tapahtumat tukevat heidän toimintaansa yksityisenä perhepäivähoitajana?

4 TUTKIMUKSEN KULKU

Opinnäytetyön laatiminen alkoi marraskuussa 2014, jolloin otin yhteyttä sähköpostilla Yksityiset perhepäivähoitajat YPPH ry:n hallituksen puheenjohtaja Tuula Viskariin. Kartoitin, onko heillä tarvetta opinnäytetyölle? Keskustelimme erilaisista mahdollisuuksista, kuten askartelu- ja toimintatuokiokirjasesta, joka jaettaisiin jäsenille ja toimintatuokioiden vetämistä hoitajille ja heidän hoitolapsilleen leikkipuistossa. Hallituksen joulukuun kokouksessa hallitus päätti ehdottaa opinnäytetyöni aiheeksi yhdistyksen 30-vuotistapahtuman järjestämistä.

Tämän idean perusteella pidin ideaseminaarin 12.12.2014. Opinnäytetyön idea täsmentyi seminaarissa rajautuen tapahtuman suunnitteluun koko prosessin läpiviemisen sijaan. Seuraavassa kuviossa (kuvio 1) olen esittänyt tutkimukseni kulun.

Kuvio 1 Tutkimuksen kulku

Tutkimuksen varsinainen osuus ideaseminaarin jälkeen alkoi tutustumalla tapahtuman suunnittelun teoriaan. Tämän pohjalta hahmottui ne asiat, joihin tarvitsen lisäinformaatiota yhdistykseltä ja mitä menetelmiä käytän aineiston hankinnassa. Hallituksen kokouksessa 13.1.2014 tarkennettiin tapahtuman tavoitteita ja keskusteltiin yleisellä tasolla, miten aion opinnäytetyön aineiston kerätä. Kokouksen jälkeen lähti jäsenkirje, jossa jäsenet kutsuttiin vuosikokoukseen ja mainittiin opinnäytetyöstäni ja tapahtumasta. 23.1.2015 pidin tutkimussuunnitelmaseminaarin ja pystyin hakemaan tutkimusluvan.

Yhdistyksen vuosikokous pidettiin 23.2.2015. Tämän yhteydessä järjestin opinnäytetyön aineiston hankinnan ideariihen ja kirjoitelman avulla. Vuosikokouksen jälkeen litteroin ideariihen videon tukemaan ideariihen tulosten perustelemista. Lisäksi analysoin avoimen kyselystä saavani aineiston teemoittelemalla. Analyysistä ja ideariihen tuloksista syntyi suunnittelukriteerit, joiden perusteella tein tapahtumasta alustavan suunnitelman.

Hallituksen maaliskuun kokouksessa 2.3.2015 esittelin tapahtuman alustavan suunnitelman. Suunnitelma hyväksyttiin ja siihen tehtiin pieniä lisäyksiä ja sovittiin käytännön asioista ja siitä, kuka hoitaa mitään järjestelyjä. Tapahtuman ajankohdaksi sovittiin 5.5.2015. Opinnäytetyön loppuseminaarin pidin 29.5.2015.

4.1 Kvalitatiivinen tutkimus

Toiminnallisissa opinnäytetöissä tutkimuksellinen selvitys kuuluu idean tai tuotteen toteutustapaan. Yleisin syy käyttää selvitystä on, että halutaan toteuttaa tapahtuma tai tuote kohderyhmälähtöisesti, mutta kohderyhmää tai sen tarpeita ei vielä tunneta. Kvalitatiivinen tutkimusmenetelmä on toimiva selvityksen toteuttamisessa, kun tavoitteena on ilmiön kokonaisvaltainen ymmärtäminen. Sen lähtökohtana on ymmärtää millaiset uskomukset, halu, ihanteet ja käsitykset ihmisten toiminnan taustalla vaikuttavat. Kvalitatiivinen tutkimusmenetelmä palvelee toiminnallisissa opinnäytetöissä myös tilanteissa, jossa tavoitteena on toteuttaa kohderyhmän näkemyksiin nojautuva idea. (Vilkkä & Airaksinen 2003.)

Onkin mielestäni ensiarvoisen tärkeää ottaa suunnittelussa huomioon kohderyhmä ja sen tarpeet. Toimin itse yksityisenä perhepäivähoitajana ja olettaisin muiden perhepäivähoitajien tarpeiden ja toiveiden olevan samankaltaisia omien tarpeiden ja toiveiden kanssa, en kuitenkaan voi nojautua pelkästään omaan minusta tuntuu -olettamukseen. Omien oletusten pohjalta kasattu suunnitelma olisi ollut heikolla pohjalla ja tapahtuma ei olisi suunniteltu kohderyhmälle vaan itselleni.

Kvalitatiivisen tutkimuksen pyrkimyksenä on pikemminkin löytää tai paljastaa tosiasioita kuin todentaa jo olemassa olevia väittämiä. Kvalitatiivisessa tutkimuksessa käytetään sanoja ja lauseita eikä pyritä yleistyksiin. Tarkoitus on ilmiön kuvaaminen, sen syvälinen ymmärtäminen ja mielekkään tulkinnan antaminen. On huomioitava, että kvalitatiivisessa tutkimuksessa tutkija ei voi sanoutua irti arvolähtökohdista, sillä arvot muovaavat sitä, mitä ja miten tutkija pyrkii ymmärtämään tutkimiaan arvolähtökohtia. (Hirsjärvi, Remes, Sajavaara 1997, 152; Kananen 2012, 29-30.)

Kvalitatiivisessa tutkimuksessa tutkimussuunnitelma muotoutuu tutkimuksen edetessä eli tutkimus suoritetaan joustavasti ja suunnitelmia muutetaan olosuhteiden mukaisesti (Hirsjärvi ym. 1997, 155). Kananen (2012, 30) mukaan tutkimuksen toteuttamiseksi ei ole kvantitatiivisen tutkimuksen kaltaista tarkkaa menetelmällistä viitekehystä ja ohjeistusta. Laadullisen aineiston analyysi on syklinen prosessi. Tutkimusprosessissa voidaan palata joustavasti prosessin aikaisempiin vaiheisiin. Prosessi ei useinkaan ole lineaarinen, vaan tutkija tekee vuoroin kenttätyötä ja palaa takaisin teoriapohdintojen pariin useitakin kertoja tutkimuksen kuluessa. Tutkimustuloksen ohjaavat tutkimuksen kulkua. Laadullisen tutkimuksen tulkinta ja tulos riippuvat tutkijasta, mutta se ei kuitenkaan tarkoita sitä, että laadullisessa tutkimuksessa voitaisiin esittää vääriä tulkintoja.

4.2 Aineistonkeruu

Kirjallisuuteen ja Internetin sisältöön tutustumalla löytyi tietoa tapahtuman järjestämisestä. Näiden lähteiden muodostamasta tietoperustasta sai hyvän rungon tapahtumalle ja sen suunnittelulle sekä mitä tapahtumassa pitää ottaa huomioon. Kirjallisuuden ja muiden lähteiden käyttö suunnittelussa edesauttaa ajankäytön ja voimavarojen hyödyntämistä itse tapahtuman ohjelman suunnitteluun. Lisäksi valmiit lähteet tukivat kyselyn suunnittelua ja koko opinnäytetyöprosessia.

Huotari, Laitakari-Svärd, Laakko ja Koskinen (2003, 26) toteavat, että valmiista lähteistä löytyvä tieto saattaa toisinaan kattaa koko tiedontarpeen. Riittävän monen lähteen käyttö ja tarvittaessa lähteiden taustoihin tutustuminen tukee tiedon oikeellisuutta. Mikäli tutkimuksen kohteena on erityisongelma, ei tällä menetelmällä löydy avoimiin kysymyksiin vastauksia.

Jotta todelliset kohderyhmän tarpeet ja toiveet tulisivat suunnittelussa huomioitua, käytin aineistonkeruumenetelminä ideariihä ja kirjoitelmaa. Ideariihi ja kirjoitelma toteutin yhdistyksen vuosikokouksessa.

Ajankäytöstä muodostui oleellinen osa aineistonkeruumenetelmien valintaa. Tapahtuman aineistonkeruun ja alustavan suunnitelman esittelyn välissä ei ollut kuin viikko aikaa analysoinnille. Tämän vuoksi menetelmien oli oltava tehokkaita ja aineiston heti käytettävissäni. Näin ollen valitut aineistonkeruumenetelmät tukivat myös ajankäyttöä.

Vuosikokoukseen osallistui hallituksesta 6 jäsentä, joista ideariihien ja kyselyyn osallistui lopulta 5 henkilöä. Muita hallituksen ulkopuolisia yhdistyksen jäseniä ei itseni lisäksi saapunut paikalle. Vuosikokouksesta ja tapahtuman ideoinnista oli ilmoitettu kahdessa jäsenkirjeessä, ilmaisjakelehtien ja Länsi-Uusimaa-lehden jäsenpalstalla, facebookissa yhdistyksen sivulla, joten kaikki mahdollinen jäsenten saamiseksi paikalle oli tehty.

Ideariihi

Sisällön suunnittelussa pelkästään valmiiden lähteiden avulla järjestetty tapahtuma mielestäni ei palvele kohderyhmää vaan on tulos olettamuksista, joiden luullaan palvelevan kohderyhmää ja sen tarpeita. Tämän vuoksi järjestin yhdistyksen vuosikokouksen yhteydessä jäsenille ideariihien, jotta tapahtuman sisältö vastaisi mahdollisimman paljon lähtökohdiltaan jäsenien näkemyksiä tapahtuman sisällöstä. Ideariihellä hain vastauksia tutkimuskysymykseen, mitä yhdistyksen jäsenet haluavat lapsilähtöisen tapahtuman ohjelman sisältävän. Ideariihien valinta aineiston hankinnaksi on mielestäni luonnollinen tapa saada paljon materiaalia, jota voidaan työstää ja tulokset ovat heti nähtävillä.

Ideariihi toisin sanoen aivoriihi on menetelmä, jonka tavoitteena on tuottaa ensin spontaanisti mahdollisimman paljon ideoita ja arvioida ideat vasta myöhemmin systemaattisesti sekä valita niistä kehityskelpoisimmat. Aivoriihessä määrä on laatua tärkeämpi tekijä. Menetelmää voidaan käyttää se-

kä teoreettisten, että käytännön ongelmien käsittelemiseen. Aivoriihi kannustaa myös aktiiviseen osallistumiseen sekä innostaa luovaan ja ennakkoluulottomaan ajatteluun. (Kananen 2012; Ideariihi 2014.)

Ideariihi voidaan toteuttaa joko järjestelmällisesti tai järjestäytymättömästi. Järjestelmällisessä menetelmässä kaikki osallistujat esittävät oman, uuden idean jokainen vuorollaan. Järjestelmä pakottaa hiljaisemmatkin osallistujat mukaan, mutta toisaalta pakonomaisuus voi olla aika painostavaa. Järjestäytymättömässä menetelmässä ryhmän jäsenet esittävät ideansa silloin, kun ne juolahtavat mieleen. Ideointi on rennompaa, mutta äänekäimmät saattavat hallita tilannetta. Tärkeänä on huomioida, että vastauksia ei saa arvioida, arvostella tai hylätä. Kuitenkin kaikki syntyneet ideat tuodaan esille ja jo esitettyjä ideoita voi parantaa ja yhdistellä. Ideointia jatketaan maksimissaan 15 minuuttia. Tärkeää on huomioida, missä vaiheessa ideat niin sanotusti alkavat tyrehtyä. (Kananen 2012; Ideariihi 2014.)

Ideoinnin jälkeen kaikki laput luetaan ja koko ryhmän kanssa keskustellaan ryhmitellen ja analysoidaan. Vastauksia voidaan yhdistellä, hyväksyä tai hylätä. Tämän jälkeen ryhmä tekee suositukset ja ratkaisevat asian. (Kananen 2012; Ideariihi 2014.)

Alun perin tarkoitukseni oli käyttää ideariihä järjestäytymättömästi hieman sovelletusti perusideaa muokaten. Olisin jakanut jäsenet pareittain ja jokaiselle parille kynät ja liimalaput, joihin olisi voinut kirjoittaa ideansa. Tämä sen vuoksi, että keskustelua olisi mahdollisesti syntynyt enemmän, eikä kenenkään olisi tarvinnut jännittää omien ideoiden tuomista esille henkilökohtaisesti, sekä äänekäimmät eivät heti pääsisi hallitsemaan tilannetta. Ajatus pareista oli myös sen vuoksi, jos jäseniä olisi tullut paikalle yli 20, olisi kaikkien mielipiteet näin päässyt edes jollain tasolla esille.

Kuitenkin päädyin tilanteessa vetämään ideariihen perinteisesti keskustelemalla ja toimin itse kirjurina. Ideointi lähti aluksi tahmeasti käyntiin, mutta lopulta ideoita alkoi tulla joutuisasti. Varsinkin, kun ehdotin heitä miettimään omia hoitolapsiaan ja heidän mielenkiinnon kohteitaan. Jouduin monesti huomauttamaan siitä, ettei ideoita saa heti arvostella, sillä he usein arvostelivat torjuvasti omia esiin tuomia ideoita. Ideointia kesti 15 minuuttia, jonka jälkeen luin laput ja aloimme niitä yhdessä ryhmitellä ja analysoida.

Alkuperäisessä suunnitelmassa olisimme jäsenten kanssa ryhmitelleet ja analysoineet lappuja, mutta viimeiset päätökset ideoiden toteuttamisesta ja tapahtuman sisällöstä olisivat jääneet minun ja hallituksen päätettäväksi. Koska paikalla ei ollut kuin hallitus, oli sananvalta heillä suoraan ja analysointi voitiin suorittaa heti loppuun. Ideariihi videoitiin ja post-it lapuista otin valokuvan tulosten kirjallisen aukaisemisen helpottamiseksi.

Kirjoitelma

Kontrolloidun kirjoitelman avulla selvitin, miten jäsenet kokevat kaikkien yksityiset perhepäivähoitajat YPPH ry:n järjestämien tapahtumien tukevan toimintaansa yksityisenä perhepäivähoitajana? Tämä sen vuoksi, että ideariihessä ei välttämättä ehtinyt tulla esiin kaikkien henkilökohtaisia kokemuksia tapahtumista. Kirjoitelman vastauksia oli tarkoitus hyödyntää tapahtuman suunnittelussa suunnittelukriteereinä ja vertailla niitä esimerkiksi tapahtuman tavoitteisiin.

Kyselymenetelmä on tehokas, koska se säästää tutkijan aikaa ja vaivannäköä. Avoimet kysymykset antavat vastaajalle mahdollisuuden sanoa, mitä hänellä on todella mielessään. (Hirsjärvi ym. 1997, 184–190.) Kontrolloiduksi kirjoitelman teki se, että olin itse paikan päällä alustamassa kyselyn kirjoittamista. Opinnäytetyön ajankäytön vuoksi jäsenet vastasivat annettuun kysymykseen paikan päällä, jotta vastaukset olivat heti käytettävissäni. Tämä auttoi myös kyselyn kadon vähentämisessä, sillä suurin osa vuosikokoukseen paikalle tulleet vastasivat kyselyyn.

Kirjoitelmassa oli avoimia kysymyksiä yksi kappale. Kysymyksen jouduin muotoilemaan huolellisesti, jotta vastaukset olisivat mahdollisimman laajoja. Tärkeää oli, että kysymykseen ei voi vastata yksisanaisesti. Kyselyn kysymys oli: Mainitse viisi (5) asiaa, miten YPPH ry:n järjestämät tapahtumat tukevat toimintaasi yksityisenä perhepäivähoitajana?

Vaihtoehtona olisi myös ollut toteuttaa teemahaastattelu ryhmänä, mutta haluan saada varmasti jokaisen äänen kuuluviin. Hirsjärven ym. (1997) mukaan ryhmähaastattelu on tehokas tiedonkeruun muoto, voi ryhmä estää kielteisten asioiden esiintulon tai ryhmässä on dominoivia henkilöitä, jotka pyrkivät määräämään keskustelun suunnan (Hirsjärvi ym.1997, 200). Lisäksi haastatteluun saattaa kulua aikaa tunnista jopa kahteen ja tämän lisäksi litterointi vie suuren osan käytössä olevasta ajasta, eikä kirjoitelmassa litterointia tarvitse tehdä. Kokouksen myöhäisen ajankohdan vuoksi en halunnut pidätellä yhdistyksen jäseniä enempää kokouksen päätteeksi ja haastattelu olisi ollut tavallaan toistoa keskustellen käydylle ideariihelle hieman eri asia painotuksella.

5 AINEISTON ANALYYSI

Toiminnallisissa opinnäytetöissä laadullisella tutkimusmenetelmällä kerättyä aineistoa ei ole aivan välttämätöntä analysoida, vaan sitä voidaan käyttää myös lähteenä. Analysointi on kuitenkin hyvä tehdä silloin, kun selvitystä halutaan joidenkin sisällöllisten valintojen perusteluun. Tällöin analysointikeinoksi riittää joko tyypittely tai teemoittelu riippuen siitä, millaista tietoa ollaan etsimässä. (Vilka & Airaksinen, 2003, 64.) Eskola ja Suoranta suosittavat teemoittelua aineiston analysointitapana käytännölliseen ongelman ratkaisuun. Tarinoista saadaan siten kerättyä olennaista tietoa tutkimusongelmaan. (Eskola & Suoranta 1998, 178.)

Ideariihi analysoitiin yhdessä ideariiheen osallistuneiden kanssa ryhmittelemällä aineisto teemoiksi jo aineiston keruun aikana, joten tulokset olivat heti saatavillani. Tehtäväkseni sen suhteen jäi videon litterointi auki, sillä yksittäisen sanan kohdalla, joka lukee liimalapussa, saattoi henkilö sanoa

montakin sanaa. Nämä kommentit edesauttoivat suunnittelussa. Litteroinnin lisäksi tein ideariihen lapuista ottamani valokuvan (kuva 3) perusteella kuvion (kuvio 2), jotta se olisi helpommin luettavissa.

Kuva 3 Ideariihilaput

Kirjoitelman analysoin myös teemoittelemalla. Kirjoitin kyselyn vastauksen puhtaaksi peräkkäin. Tämän jälkeen luokittelin samaan teemaan liittyä sitaatteja omiksi ryhmikseen tekstinkäsittelyohjelman avulla vastaten näin tutkimuskysymykseen.

Suunnittelukriteereinä ovat valmiit lähteet eli teoriapohja ja yhdistyksen puheenjohtajan ja hallituksen tiedonannot, sekä heidän määrittelemät tavoitteet ja rajaukset. Suunnittelukriteereinä ovat myös ideariihestä ja kyselystä tulleet analysoitu materiaali. Näiden perusteella tein alustavan suunnitelman tapahtumasta yhdistyksen hallitukselle, jonka esittelin hallituksen kokouksessa maaliskuussa.

5.1 Ideariihen analyysi

Ideariihen analyysi on esitetty seuraavassa kaaviokuvassa (Kuvio 2).

Kuvio 2 Ideariihen analyysi

Tapahtuman sisällön peruspilariksi muodostui rastirata, jonka kantavina teemoina olivat yhdistys 30 vuotta, luonto, liikunta. Rastirata ideana oli jäsenten mielestä helposti muokattava idea, johon voi sisällyttää monia eri asioita. Teemat nousivat esiin siitä, että tapahtuma on yhdistyksen 30-vuotistapahtuma ja järjestetään ulkotiloissa.

Rastiradassa tärkeä ominaisuus oli sujuvuus, jotta hoitajan on helppo kulkea lasten kanssa niin kävellen kuin rattailakin. Rastirata olisi toteutettu niin, että hoitajat joko rastinvetäjän johdolla tai jopa omatoimisesti pysty-

vät sen hoitolastensa kanssa kiertämään ilman epäselvyyksiä. Tarjolla olisi toimintaa monen ikäiselle eli tässä tapauksessa huomioituina olisivat 1–6 -vuotiaat lapset. Keskustelua oli kuitenkin, että kaikkia rasteja ei tarvitse tehdä niin monimuotoisiksi, että 1-vuotiaat olisivat aina täysipainoisesti mukana, vaan he osallistuvat parhaan kykynsä mukaan.

Rastien sisältöjä mietittäessä jäsenet pohtivat, millaisia heidän hoitolapsensa ovat ja mistä he pitävät. Esille tulivat kiipeily, aarteensintä, pallonheitto, jossa pallon tilalla voisi olla vaikka käpyjä, sekä hyppiminen. Maininta tuli myös yhteisistä peleistä, joita voisi toteuttaa isommalla porukalla. Usein perhepäivähoidon ryhmässä ei niitä voida toteuttaa juuri sen takia, että lasten ikäjakauma on 1–6 vuotta ja ryhmäkoko maksimissaan 5 lasta. Rastiradan eräänlaisena punaisena lankana voisi olla kirje tai jonkinlainen tarina, joka kuljettaa lapset pisteestä pisteeseen. Tämä voi olla myös jonkinlainen laulu tai laululeikki.

Lasten mielenkiinnonkohteina ovat usein myös erilaiset hahmot ja ammatit, kuten prinsessat, palomiehet, poliisi, ninja jne. Täten yhtenä ideana olisivat hahmot ja ammatit, jotka näkyisivät jossain muodossa rastiradalla. Tästä lisäideana oli, että hoitajat voisivat pukeutua joksikin, mutta idea lopulta hylättiin sen vuoksi, että tämä saattaa aiheuttaa lisävaivaa hoitajille, joilla on kädet muutenkin täynnä lasten hoitamisessa ja saamisessa ajoissa paikalle. Jätimme kuitenkin mahdollisuuden vapaaehtoiselle pukeutumiselle.

Ideariihessä korostui, että lapsille jäisi tapahtumasta jokin pieni muisto. Tähän yhdistys oli myös valmis laittamaan jonkin verran rahaa, mikäli tarve vaatii tai pyrkivät saamaan yrityksiltä tavoita lahjoituksina.

Tapahtumassa olisi järjestettävä ruokailumahdollisuus. Ideoina olivat makkarat tai nakit, pillimehut, letut, hedelmät. Näistä valikoituivat makkarat tai nakit ja pillimehu. Letut jätettiin pois siksi, että se vaatisi esivalmisteluja ja niiden paistamisessa kestäisi liian kauan. Myös hedelmät jätettiin pois niiden säilytyksen ja mahdollisten hyönteisten takia pois. Keskustelua oli lasten allergioista ja siitä, että emme voi kaikkia ottaa täysin huomioon. Joten omien eväiden tuonti olisi hyvä juttu, jolloin vastuu lasten ruokailusta siirtyy hoitajalle, joka parhaiten tietää hoitolastensa allergiat ja muut syömiset.

Paikkana olisi mahdollisesti Lohjalla sijaitseva Harjun hiekkakenttä ja sen vieressä oleva metsä. Lisäksi tarvittaessa voisi hyödyntää urheilukenttää ja sen patjoja ja urheiluvälineitä. Kuitenkin alue ei saisi olla liian laaja. Tärkeää on myös huomioida, että wc:t ovat lähellä. Tapahtuman kesto olisi maksimissaan kaksi tuntia ja ajankohta olisi aamupäivä. Ajankohdassa olisi huomioitu ne hoitajat, jotka vievät esikoululaiset esikouluun ja taas toisessa päässä lasten päiväuniaika. Joten kellonajaksi määräytyi 9.30–11.30.

Oleellinen asia, mikä tapahtumassa on, että sen on oltava hoitajille ilmainen. Tapahtumaan kuljetuksia varten yhdistys hankkii linja-auton, joka vie suurimman osan budjetista. Ideariihessä tuli myös esille ulkopuolinen apu. Makkarat tarvitsevat paistajaa, vaikka tarvittaessa lapset voisivat itsekin

paistaa nuotiolla makkarat. Turvallisuusasiat huomioiden on kuitenkin parempi, jos joku muu olisi niitä paistamassa. Tähän asiaan ehdotettiin Marttoja, joilla usein on tarvittava välineistö, osaaminen ja hygieniapassit. Rastiradan ohjaamiseen olisi myös hyvä saada ulkopuolista apua esimerkiksi paikallisten opistojen opiskelijoista. Tällöin hoitajien vastuu rastiradan läpiviennille olisi vähäisempi.

5.2 Kirjoitelmasta syntyneet teemat

Kirjoitelman kysymyksenä oli: Mainitse viisi (5) asiaa, miten YPPH ry:n järjestämät tapahtumat tukevat toimintaasi yksityisenä perhepäivähoitajana. Vastaajat vastasivat kirjoitelmaan luetellen asioita. Kirjoitelman vastausten analysoinnissa syntyi 5 teemaa (kuvio 3), jotka ovat: Oppiminen, ammattitaidon kehittäminen, vertaistuki, työhyvinvointi sekä taloudellinen ja logistinen hyöty. Näistä eniten nousivat esille teemat oppiminen ja työhyvinvointi.

Kuvio 3 Avoimen kyselyn analysoinnista syntyneet teemat

Oppimisella tarkoitettiin pääsääntöisesti lasten oppimista, sekä opettamista. Tapahtumat ovat tilanteita, joissa tutustutaan erilaiseen ympäristöön ja voi helposti opettaa uutta tietoa, esimerkiksi: eläinpuistokäynneillä eläimien tapoja ja suhtautumista eläimiin, linja-autolla liikkeessä kulkuneuvoissa kulkeminen ja yleinen käyttäytyminen. Oppiminen teema sisältää myös elämysten muodossa oppimisen ja elämysten saamisen.

Eläinpuistossa käynnin yhteydessä on helppo opettaa eläimien käytöstä, tapoja ja kuinka pitää suhtautua eläimiin.

Linja-autolla liikkeessä kulkuneuvoissa kulkeminen ja käyttäytyminen on helppo ohjeistaa.

Lapsille tietoa ja elämyksiä.

Ammattitaidon kehittäminen -teema sisältää erilaisten koulutusten ja neuvottelupäivien muodossa hoitajan oppimista ja työkaluja toimintaan. Hoitajilla on esimerkiksi ollut yhdistyksen kautta mahdollisuus suorittaa en-

siapukoulutuksia. Ammattitaidon kehittämistä ei ole kuitenkaan poissuljettuna lastentapahtumat, joista saa myös ideoita.

Saan itse ideoita, joita voin tehdä lasten kanssa.

Turvallisempi olo kun osaa antaa ensiapua

Tapahtumat mahdollistavat perhepäivähoitajien kanssakäymisen toistensa kanssa ja saavat tukea omille ajatuksille. Näistä syntyi teema vertaistuki.

Valtakunnalliset koulutus- ja neuvottelupäivät antaa mahdollisuuden vaihtaa ajatuksia/toimintamalleja muiden paikkakuntien hoitajien kanssa.

Työhyvinvointi nousi yhdeksi suurimmaksi teemaksi. Tapahtumat tuovat heille virkistäytymistä ja vaihtelua arkeen. Usealla tapahtumien jälkeinen työssä taas jaksaminen oli vastauksissa.

Vaihtelua arkeen ja siitä taas jaksamista.

Ristelyt, ostosretket: virkistäytyneenä jaksamme työssämme paremmin.

Taloudellinen ja logistinen hyöty yhdistyksen tapahtumista sisältää sen seikan, joka yksityisessä perhepäivähoidossa tulee hyvin esille, eli rahan käytön. Lasten kanssa ei ole välttämättä mahdollista kuljettamisen osalta käydä kovinkaan pitkälle hoitopaikasta, joten yhteiset linja-autokuljetukset mahdollistavat tämän. Taloudellisesti hyöty on myös suuri, sillä yhdessä on halvempaa sekä matkustaa, että käydä maksullisissa paikoissa henkilöä kohden.

Lasten retkille en pystyisi menemään ilman yhdistyksen järjestämää bussia/ohjelmaa.

Taloudellinen hyöty – yhdessä halvempaa henkilöä kohden.

Pääsääntöisesti kirjoitelmassa esille tulleet teemat tukevat ovat osittain samoja kuin tapahtumalle määritetyt tavoitteet, kuten vertaistuki ja työhyvinvointi, sekä ammattitaidon kehittyminen. Näin ollen teemat tukivat tavoitteita, mutta myös toivat uusia varteen otettavia näkökulmia suunnitteluun.

5.3 Alustavan suunnitelman esittely

Suunnittelukriteereiden perusteella tein alustavan suunnitelman, jonka esittelin hallituksen kokouksessa 2.3.2015. Alustavan suunnitelman tarkoituksena oli hahmottaa, mitä tapahtuma mahdollisesti pitää sisällään ja miten tapahtuman toteuttamisen kannalta edetään ja jaetaan vastuuta.

Alustava suunnitelma sisälsi seitsemänkohtaisen rastiradan metsäneläinhahmoineen. Rastiradan olin suunnitellut niin, että sen voi toteuttaa joko

hoitajan vetämänä tai ulkopuolisen ohjaamana, eikä tapahtumapaikalla ole väliä. Kuitenkin tapahtuman onnistumisen kannalta ulkopuolinen apu olisi tärkeää jo tavoitteidenkin kannalta. Lähtökohtana oli, että ulkopuolista apua toteutukseen saadaan tai ajankohtaa joudutaan muuttamaan ja varasuunnitelma kevättapahtumalle oltava.

Alustava suunnitelma hyväksyttiin hallituksessa sellaisenaan. Muutoksia tuli alkuperäisen tapahtumapaikan suhteen, mutta tässä kohdin paikalla ei ollut merkitystä, sillä alkuperäistä tapahtumapaikkaa ei huomioitu suunnitelmassa. Esittelen suunnitelman seuraavassa luvussa, sillä alustava suunnitelma vastaa pitkälti lopullista suunnitelmaa.

6 TAPAHTUMAN SUUNNITELMA

Meidän (lapset) ainakin on kuin oravia. Ne on aina menossa ylöspäin.

Tästä kommentista suunnitelma lähti liikkeelle ja tapahtuman nimeksi tuli Ypi Oravan touhupäivä. Tapahtuman pääteemoina ovat luonto ja liikunta ja sen punaisena lankana on rastirata, jonka ympärille tapahtuma rakentuu. Tapahtuman teema yhdistys 30 vuotta tulee näkymään tapahtumassa ainoastaan kutsuissa ja tietona siitä, että on yhdistykselle merkittävä vuosi. Tämä sen takia, että suunnitellessa tapahtumaa, ei ole varmaa toteutuuko tapahtuma tänä vuonna vai esimerkiksi kahden vuoden päästä. Mikäli tapahtuma pystytään järjestämään kuluvana juhlavuotena, voidaan rastirataa pienillä muutoksilla saada näkyviin syntymäpäivät. Suunnittelin yhdistykselle oman hahmon Ypi Oravan (kuva 4), joka näkyy kutsuissa ja muissa materiaaleissa.

Kuva 4 Ypi Orava

Suunnitelmassa on huomioitu tavoitteet, joista tärkeimmäksi nousi lapsilähtöisyys, koska lapset ovat tapahtuman ensisijainen kohderyhmä. Tapahtumassa pyritään myös huomioimaan hoitajat ja heidän mahdollisuutensa virkistytymiseen ja vertaistukeen, sekä tapahtumasta saatavan hyödyn.

Seuraavassa luvussa 5.1 käyn läpi tapahtuman järjestämisen suunnitelman. Luvussa 5.2. kerron rastiradasta.

6.1 Tapahtuman järjestämisen suunnitelma

Tein järjestämisen avuksi tapahtuman järjestämisen muistilistan (liite 1). Taulukossa on huomioitu kaikki osa-alueet, mitä yhdistyksen tulisi ottaa huomioon lähtiessään toteuttamaan suunnitelmaa ja tärkeimpänä on jakaa vastuualueet järjestäjien kesken.

Tapahtumalle olisi ensisijaisesti määriteltävä aika ja paikka. Omassa suunnitelmassani otin huomioon seikan, että tapahtuma ei välttämättä ole ideariihessä esille tulleessa ehdotuksessa ja tapahtumaa ei pystytä järjestämään jostain syystä alkuperäisenä päivänä 5.5.2015. Joten tämän vuoksi suunnitelma ei ole riippuvainen ajasta ja paikasta, vaan sen voi toteuttaa oikeastaan missä vaan ja milloin vaan. Tapahtumassa ei voida vaikuttaa säätilaan. Se mihin voidaan vaikuttaa, on turvallisuus, joten mahdollinen sade ja liukkaus, sekä muut sään aiheuttamat olosuhteet on otettava huomioon rasteilla ja ohjauksissa.

Kutsusta (liite 2) pyrin tehdä mahdollisimman houkutteleva, mutta joka ei anna olettaa liikojia. Mielestäni tärkeää on esittää kutsussa varmat asiat ja kaikki muu epävarma tai vielä tietämätön, on vain positiivista lisää tapahtumassa.

Kutsut lähetetään noin 1,5 kk aikaisemmin ja tapahtumaan on ilmoittautuminen, joka loppuu noin 3 viikkoa ennen tapahtumaa. Ilmoittautumisen yhteydessä ilmoitetaan myös, tarvitseeko linja-autokyydin paikalle vai tuleeeko omalla autolla. Tämä mahdollistaa niiden paikalle pääsyn, jolla ei ole mahdollisuutta kuljettaa lapsia omalla autolla.

Ilmoittautumisella saadaan selville osallistujamäärä, joka määrittelee kaikki hankinnat, sekä linja-auton kulkureitin. Linja-auton kulkureitistä ilmoitetaan myöhemmin lähempänä tapahtumaa. Osallistujamäärän ennakkoon tietäminen helpottaa myös rastiradan aikataulusuunnittelua ja tarvittavien tarvikkeiden hankintaa.

Lehdistötiedote tapahtumasta jaetaan 1-2 viikkoa aikaisemmin. Lehdistön paikalle pyytäminen tuo näkyvyyttä yksityiselle perhepäivähoidolle, sillä on huomioitava, että tapahtuma ei ole avoin kaikille, eikä se näin ollen tule yleiseen tietoon.

Tapahtuman budjetti oli avustuksilla saatu 800e. Tämä raha menee linja-autokuljetuksiin, joten kaikki muu on pyrittävä tekemään mahdollisimman pienin kustannuksin. Tapahtumaan toivotaan saatavan lahjoituksia, mutta yhdistyksen on varauduttava hankkimaan muun muassa makkarat ja pilli-

mehut sekä muut ruokailuun liittyvät tarvikkeet. Lisäksi kustannuksia syntyy tulosteista ja kutsujen lähettämisistä.

Tapahtumaa varten on selvitettävä, saadaanko ulkopuolista apua. Lohjalla on kolme ammattikoulua: Kisakallion urheiluopisto, Luksia ja Kanneljärven opisto, joista voisi saada opiskelijoita ohjaamaan rasteja. Opiskelijoiden saaminen onkin suurin mahdollistaja tapahtuman toteutumisen kannalta. Itse en näe järkeväksi lähteä toteuttamaan tapahtumaa ilman ulkopuolista apua. Lisäksi Marttojen kysyminen hoitamaan ruokailu olisi järkevää, sillä makkaroidenpaistovastuu perhepäivähoitajilta siirtyy heille. Tämä mahdollisuus on hyvä huomioida ajankäytön ja hygienian kannalta.

Lupien ja ilmoitusten osalta periaatteessa tapahtuma ei tarvitse lupia, sillä tapahtuma on suljettu yksityistilaisuus. On kuitenkin varmistettava, tarvitaanko pelastussuunnitelmaa esimerkiksi osallistujamäärän ylittäessä 200 henkilöä tai käytetäänkö makkarapaistoon avotulta. Vaikka tapahtuma ei tarvitsikaan pelastussuunnitelmaa, on sellainen mielestäni hyvä tehdä varmuuden vuoksi. Tapahtumaa järjestettäessä huomioidaan, että perhepäivähoitajilla on pääsääntöisesti vastuuvakuutukset.

Turvallisuus huomioidaan tapahtumassa siten, että kaikille rasteille hankitaan ensiaputarvikkeet. Hoitajille jaettavassa kartassa on merkitty yleiset turvallisuusohjeet ja tärkeät puhelinnumerot. Karttaan on myös merkitty WC:t, sekä ympäristön roskaamisen varalta myös jätteasiat. Varsinkin viimeisellä rastilla, on hyvä olla useampi jätteastia syntyvälle jätteelle. Mikäli tapahtuma-alueella on kiinnitetty huomiota jätteiden lajitteluun, on tämä myös huomioitava tapahtumassa ja huolehdittava jätteiden lajittelusta.

Parkkipaikat on merkittävä alueella selvästi, mikäli alueella ei ole alun perin parkkipaikkaa. Tapahtumassa on omat opasteet, jotka yhdessä kartan kanssa varmistavat osallistujien pysymisen oikealla alueella. Tapahtumaan opasteiden ja karttojen lisäksi tehtävät materiaalit ovat: rastimerkit, kunniakirjat, värityskuvat, ruokaliput. Nämä tulostetaan ajoissa etukäteen. Rastimerkit laminoidaan, jotta ne sateen sattuessa pysyisivät ehjinä.

Tapahtuman purku tapahtuu osittain heti tapahtuman aikana. Rastivastavaat huolehtivat rasteilla käytetyt tavarat ja opasteet pois, sitä mukaa, kun kaikki ovat rasteilla käyneet. Näin jää enemmän aikaa varsinaiseen keskustellen käytävään tapahtuman arviointiin rastivastaavien kanssa. Tärkeänä on laskea lopullinen osallistujamäärä ruokalippujen perusteella. Koska hallituksen jäsenet ovat itse tapahtumassa mukana, jää heidän tapahtuman arviointinsa seuraavaan hallituksen kokoukseen. Arvioinnissa pohditaan tapahtuman onnistumista ja tavoitteiden saavuttamista, sekä kehittämisskohteita.

Tapahtuman jälkeen Ypi Oravan touhupäivä -materiaali (Liite 3) jaetaan kaikille jäsenille tukemaan omaa toimintaa yksityisenä perhepäivähoitajana. Osallistujia ja järjestäjiä kiitetään seuraavassa tapahtuman jälkeen lähettävässä jäsenkirjeessä. Lisäksi hallitus voi pohtia, onko mahdollinen

kysely tapahtumaan osallistuvilta tarpeellinen, jotta yhdistys voi kehittää toimintaa vastauksien perusteella.

6.2 Rastirata – Ypi Oravan touhupäivä

Rastiradan päähenkilönä on Ypi Orava ystävineen. Radan ideana on, että sen voi toteuttaa missä vaan ja sen on suunniteltu toimimaan myös hoitajan itse ohjaamana. On kuitenkin huomioitava tapahtuman tavoitteiden saavuttamisen kannalta itse tapahtumassa on ulkopuolisen avun, esimerkiksi opiskelijoiden saaminen ohjaamaan rasteilla ensiarvoisen tärkeää.

Seuraavaksi esittelen tarinan ja rastit siinä muodossa, että rastirata toteutuu rastihenkilöiden ohjaamana:

Rastiradassa on seitsemän kohtaa ja sitä kuljettaa tarina. Rastiradan tärkeänä perustana on se, että rastirata voidaan toteuttaa pienillä kustannuksilla. Rastien ohjaajat ovat pukeutuneet eri metsäneläimiksi. Rasteilla ohjaajien on suunniteltava ohjaamisensa siten, ettei rasteilla synny turhaa odottelua ja jonottelua.

Ensimmäisellä rastilla lapset ja hoitajat otetaan vastaan ja rastin tarina menee näin: ”Ypi Orava on vilkas oravanpoika, joka päivittäin touhuaa ystäviensä kanssa. Tänään Ypi on innoissaan, sillä hän on saanut leikkikaverikseen paljon uusia ystäviä perhepäivähoidosta. Hän toivottaa kaikille hyvää huomenta, on aamujumpan aika.”

Ypi Oravaksi pukeutunut ja mahdollisesti pari muuta viimeisillä rasteilla olevista ohjaajista ohjaavat lapsille aamujumppaa laululeikin muodossa. Aamujumpan jälkeen he saavat tapahtumapaikan kartan, johon on merkitty rastipisteet ja niiden järjestys, sekä muut oleelliset tiedot, kuten wc:t. Tältä rastilta lähdetään omissa ryhmissä vähitellen kohti seuraavia rasteja.

Toisella rastilla harjoitellaan erilaisia hyppyjä ja tasapainoa. ”Oravat ovat luonnostaan ketteriä. Metsässä on kuitenkin paljon vaaroja ja käpyjen keräily vaatii taitoa, sekä oravan on päästävä oksalta oksalle, on välillä harjoiteltava erilaisia hyppyjä.”

Rastilla voidaan harjoitella pituushyppyä, esteiden yli hyppimistä, kaverin kanssa yhdessä hyppimistä tai naruhyppelyä tai tehdä tempurata, jossa muun muassa voidaan kulkea narua pitkin, kulkea esteiden yli ja ali. Rastilla otetaan huomioon maasto, jota voidaan hyödyntää ja sekä saatavilla olevat tarvikkeet, sekä ohjattavien ikätaso, jotta kaikki pystyvät radan suorittamaan.

Kolmannella rastilla leikitään Laiva on lastattu –leikkiä. Leikin aiheena ovat ammatit ja ruoka. Rastin tarina menee näin: ”Hyppelyharjoittelut ovat aika rankkoja, joten nyt on aika hieman levähtää. Istuskellessa ystävien kanssa on mukava jutella erilaisista asioista. Tänään Ypi miettii erilaisia ammatteja. Ypi haluaisi olla ison laivan kapteeni. Hän pääsisi seikkailemaan maailman merillä ja näkemään, mitä erilaisimpia maita ja ihmeellisiä asioita. Ja tietysti, hän pääsisi maistelemaan mitä eriskummallisimpia

pähkinöitä ja käpyjä. Ypiä kiinnostaa kovasti, mitä hänen uudet ystävänsä haluavat olla isona? Tai mikä on heidän lempiruokansa?”

Lasten ikätaso huomioiden, joidenkin kohdalla voidaan vain heitellä palloa, hernepussia tai jotain muuta helposti kiinniotettavaa tavaraa. Tärkeää on kuitenkin rohkaista lapsia kertomaan kysytyt asiat. Rastin ohjaaja ohjeistaa hoitajat leikittämään omat hoitolapsensa, mikäli rastilla on ruuhkaa. Leikin voi myös leikkiä isommalla 2–3 hoitoryhmän kesken.

Neljännestä rastin tarina menee näin: ”Leikkien lomassa pienenkin oravan on muistettava tärkeä asia. on aina varauduttava seuraavaan talveen. Ypi onkin aloittanut talvivaraston keräämisen hyvissä ajoin, mutta koskaan käpyjä ei ole liikaa. Ypi olisi todella innoissaan, jos sinä voisit auttaa häntä käpyjen keräämisessä. Silloin se olisi paljon hausempaa.”

Neljännellä rastilla kerätään käpyjä astiaan ja viedään varastoon, joka voi olla esimerkiksi saavi. Rastilla voidaan ottaa myös nopeuskisaa tai tarkkuusheittoa. Rastin tarkoituksena on huomioida myös pienimmät osallistujat.

Viides rasti on yhteisleikki Hipan muodossa. Rastin tarina on: ”Käpyjen keräilyn jälkeen voi taas laittaa kunnolla leikiksi. Oravat tykkäävät ihan mielettömän paljon jahdata toisiaan. Ypi haluaakin haastaa teidät hippaleikkiin! Kuka on hippa?”

Hippa voi olla perushippaa, A-hippaa ynnä muita sellaisia leikkejä, mitä lapset tai ohjaaja keksivät. Tärkeää rastilla on yhteinen toiminta muiden, jopa vieraiden lasten kanssa. Tällä rastilla annetaan mahdollisuus hetkeksi hoitajien jutustella keskenään lasten leikkiessä. Mikäli hoitajilla intoa riittää, otetaan heidät mukaan leikkiin.

Kuudennen rastin tarina on seuraavanlainen: ”Kello onkin jo paljon. Ypillä on nälkä ja on aika lähteä kotiin päin. Mutta nyt on Ypillä menneet ruokakomeron avaimet ihan sekaisin. Mikä on oikea avain?”

Kuudennella rastilla etsitään oikea avain, joka sopii lukkoon. Rasti voidaan toteuttaa kahdella eri tavalla. Ensimmäisellä tavalla on oikea lukollinen kaappi ja viereisessä korissa on erilaisia avaimia, joista yksi sopii lukkoon. Toisella tavalla, jos lukollista kaappia ei ole, voidaan tehdä paritunnustustehtävä, jossa etsitään kuvan kaltainen avain. Kaapissa on lapsille ruokaliput tai vastaavasti tehtävän suoritettuaan saa ruokalipun, josta on pidettävä tarkoin huolta.

Viimeinen rasti on piknik. ”On eväiden aika. Ypi lähtee iloisena kotiin ja toivottaa kaikille lapsille oikein hauskaa päivänjatkoa. Oli kiva leikkiä kanssanne.”

Jokainen lapsi pääsee ruokalipullaan lunastamaan itselleen pillimehun ja makkaran. Ypi Orava ystävineen käy jakamassa jokaiselle lapselle osallistumisesta muistoksi kunniakirjan ja värityskuvan. Tärkeää on vielä kerran

huomioida lapset yksilöllisesti, jotta tapahtuman päätös olisi mahdollisimman mieleenpainuva. Näin myös tapahtuman kaaren loppu on selkeä.

Rastirataan saadaan pienillä muutoksilla näkymään yhdistyksen juhlavuosi. Jos yhdistys saa lahjoituksina lapsille jaettavia tavaroita, voidaan näitä hyödyntää kolmannella ja viimeisellä rastilla. Kolmannella rastilla lahja parhaimmillaan toimii myös leikin apuvälineenä. Laiva on lastattu -leikissä voidaan kysellä lasten ikää ja mikä olisi mieluinen lahja, jonka he omana syntymäpäivänään toivoisivat. Leikin ohjaajan tarina muokataan silloin siten, että kyseisellä hahmolla on syntymäpäivä ja hän on saanut paljon lahjoja ja haluaa jakaa niitä lapsille. Viimeisellä rastilla piknikin yhteydessä lapsille voidaan jakaa kunniakirjan ja värityskuvan lisäksi ”lahjoja”, jos yhdistys niitä hankkii tai saa lahjoituksena.

7 POHDINTA

Tässä luvussa pohdin ensiksi tavoitteiden ja suunnittelukriteereiden toteutumista. Toiseksi arvioin omien tavoitteiden toteutumista, sekä opinnäytetyöprosessia luvussa 6.2. Viimeiseksi otan esille luvussa 6.3 tutkimuksen luotettavuuden ja eettisyyden.

7.1 Tavoitteiden toteutuminen

Tavoitteet ja tutkimuksen tuloksina saadut suunnittelukriteerit loivat perustan tapahtuman suunnittelulle. Haastavaksi suunnittelun teki kaksi asiaa: Ensimmäiseksi opinnäytetyönä tehtävä suunnitteluvaihe ja opinnäytetyön ulkopuolelle jäävä toteutusvaihe kulkivat loppuvaiheessa rinnakkain, joten välillä on ollut vaikea erottaa, mikä kuuluu suunnitteluvaiheeseen ja mikä varsinaisen toteuttamisen piiriin. Toisena haasteena on, että osa tavoitteista olisi mielestäni paras arvioida vasta sen jälkeen, kun tapahtuma on toteutettu, mutta silti nämä tavoitteet oli huomioitava tarkasti suunnittelussa.

Tapahtuman suunnitteluun liittyvistä tavoitteista osallistujamäärän, näkyvyyden ja hyödyn pystyy mielestäni arvioimaan lopullisesti vasta tapahtuman toteutumisen jälkeen. Suunnittelun aikana on kuitenkin pyritty huomioimaan kohderyhmä, jotta se herättäisi kiinnostusta tulevaa tapahtumaa kohtaan. Yhdistyksen jäsenillä oli mahdollisuus päästä vaikuttamaan tapahtuman sisältöön. Jäsenille jaettava kutsu oli avainasemassa osallistumisessa, sillä sen avulla saadaan houkutelua kohderyhmä ilmoitautumaan ja osallistumaan tapahtumaan.

Yksityisen perhepäivähoidon näkyvyyden tavoitetta arvioitaessa on huomioitava asia, että vain yhdistyksen jäsenille suunnatussa tapahtumassa lehdistöllä on suuri merkitys tavoitteen saavuttamiselle. Ilman lehdistöä ei tapahtuma tule isomman yleisön tietoisuuteen. Tapahtuman rajauksia mietittäessä yhdessä yhdistyksen hallituksen kanssa, olisi voinut pohtia, olisiko tapahtuma ollut avoin kaikille ja kohderyhmänä jäsenten lisäksi myös kotona olevat äidit lapsineen. Tällöin yksityisen perhepäivähoidon näky-

vyys olisi mahdollisesti jo alun perin noussut uudelle tasolle ja monimuotoisemmaksi.

Tapahtuman hyöty yksityiselle perhepäivähoitajille tavoitteena on suunnittelussa onnistunut. Vaikka tapahtumaan ei tulisi osallistumaan, saavat kaikki yhdistyksen jäsenet materiaalipaketin, jota voi hyödyntää omassa työssään. Itse tapahtuma antaa mahdollisuuden hoitajien toistensa tapamiseen ja saada vertaistukea toisiltaan. Suunnittelussa hoitajien virkistämisen tavoittelussa ulkopuolisen avun saamisella on merkittävä rooli. Ulkopuolinen apu mahdollistaa hoitajien virkistämisen ja sen, että lasten ohjaus siirtyy heiltä muille. Jotta hyödyn, vertaistuen, virkistämisen -tavoitteiden toteutumista voitaisiin mielestäni kunnolla arvioida, olisi se tehtävä tapahtuman jälkeen.

Kuitenkin uskoisin näiden tavoitteiden toteutumiseen, koska ne ovat suunnittelussa otettu huomioon myös suunnittelukriteereiden kautta. Kuten totesin jo luvussa 4.4.2 kyselyn perusteella saadut suunnittelukriteerit tukivat pitkälti jo asetettuja tavoitteita.

Lapsilähtöisyys tavoitteena oli isossa osassa suunnittelua. Tavoitteena suunnitella lapsilähtöinen tapahtuma ilman lapsia ilmaisemassa mielipiteitään toteutui mielestäni hyvin. Pelkästään ideariihen avulla pystyttiin hoitajien kokemuksen ja ammattitaidon kautta ratkaisemaan, mitä lapsilähtöisyys tapahtumassa merkitsisi huomioiden samalla aikuisjohtoisuuden.

Tukeutuen tietoperustaan yleisesti lapsilähtöisyydestä, voidaan sanoa suunnitelman olevan lapsilähtöinen, koska suunnitelmassa huomioitiin eri-ikäisten lasten kehitysvaiheet ja tarpeet. Suunnitelmassa pyrittiin huomiomaan se, että lapsi on yksilö ja tulee huomatuksi, sekä hänellä on mahdollisuus tutkimiseen ja suunnitelman rastiradan toimintoihin osallistuminen perustuu vapaaehtoisuuteen.

7.2 Omien tavoitteiden ja opinnäytetyöprosessin toteutuminen

Opinnäytetyöni oli työelämälähtöinen ja lähti omista tarpeista lähteä kehittämään omaa ammattitaitoa yksityisenä perhepäivähoitajana toimimisena, sekä valmistuvana sosionomina.

Tärkeäksi tavoitteeksi itselleni nousi opinnäytetyöstä oleva hyöty yhdistykselle. Prosessin aikana selväksi tuli, että haluan tukea ja kehittää yhdistyksen toimintaa ja viedä opinnäytetyön alkuperäistä suunnitelmaa pidemmälle, enkä vain tyytyä pelkästään suunnitella tapahtuma. Tämän vuoksi suunnitelmiin tuli jakaa Ypi Oravan touhupäivä -materiaali kaikille jäsenille, jotta hyöty olisi ollut mahdollisimman suuri. Kuitenkaan tämä ei juurikaan lisännyt työmäärää, sillä materiaali oli helposti muokattavissa suunnitelman pohjalta.

Uskon, että opinnäytetyö näytti yhdistyksen hallitukselle toisenlaisen tavan toimia ja suunnitella tapahtumia. Toivon, että jatkossa opinnäytteeni toimii eräänlaisena ohjenuorana ja pohjana seuraavia tapahtumia suunnittelussa.

Verkostoitumista tapahtui prosessin aikana jonkin verran liittyen yhdistyksen toimintaan. Kuitenkin pääsääntöisesti verkostoituminen on tullut opinnäytetyön ulkopuolella tapahtuman toteuttamisen aikana ja sen jälkeen, jolloin muita toimijoita otettiin mukaan. Joten opinnäytetyöprosessin ja siihen liittyneen suunnittelun voisi sanoa toimineen eräänlaisena ponnahduslautana.

Pohdittaessa itse opinnäytetyöprosessia ja sitä, jos lähtisin tekemään suunnitelmaa uudestaan, tekisin joitakin asioita toisin. Aikataulullisesti tutkimuksen aineistonkeruun ja suunnitelman valmistumisen sekä tapahtuman toteutuspäivän välit olivat liian lyhyet. Joten nyt olisin ehdottanut tapahtuman toteutuspäivää esimerkiksi syksylle.

Tutkimuksen aineistonkeruumenetelmiin olen tyytyväinen, varsinkin ideariihen. Kyselyn olisi voinut toteuttaa esimerkiksi sähköpostin tai webropol-kyselyn avulla, jolloin vastauksia olisi saatu enemmän. Tiedossa oli, että todennäköisesti vuosikokouksen osallistujamäärä on vähäinen. Tämä olisi myös mahdollistanut työmäärän vähenemisen vuosikokouksen jälkeen, kun kysely olisi jo mahdollisesti analysoitu. Nyt tutkimussuunnitelman ja aineistonkeruun välille tuli eräänlainen liian pitkä tyhjä vaihe, jolloin en saanut opinnäytetyötä eteenpäin.

7.3 Tutkimuksen luotettavuus ja eettisyys

Kaikissa tutkimuksissa, kuten myös toiminnallisessa opinnäytetyössä, tulee arvioida tutkimuksen luotettavuutta. Tätä arvioitaessa käytetään termejä reliaaabelius ja validius. Tutkimuksen reliaaabeliudella tarkoitetaan mitaustulosten toistettavuutta eli sillä mitataan tutkimuksen tai mittauksen kykyä tuottaa ei-sattumanvaraisia tuloksia. Tulosta voidaan pitää reliaaabelina, mikäli kaksi arvioijaa päätyy samaan tulokseen tai tutkimus toistetaan samanlaisena ja saadaan samat tulokset. (Hirsjärvi ym. 1997, 216–217.)

Validiudella tarkoitetaan tutkimusmenetelmän tai mittarin kykyä mitata juuri sitä, mihin se on tarkoitettu. Menetelmät eivät kuitenkaan aina vastaa sitä, mitä tutkija kuvittelee tutkivansa. Esimerkiksi kyselyyn vastanneet ovat voineet ymmärtää kysymyksen toisin kuin tutkija on tarkoittanut. Jos tutkija käsittelee saatuja tuloksia edelleen alkuperäisen ajatuksen mukaisesti, eivät tulokset ole tosia. (Hirsjärvi ym. 1997, 216–217.)

Reliaabeliuden ja validiuden käsitteet ovat kuitenkin hieman ongelmallisia kvalitatiivisessa tutkimuksessa, koska ne on luotu kvantitatiivisen tutkimuksen käyttöön. Kvantitatiivisessa tutkimuksessa tulosten toistettavuutta ja mittareita on helppo arvioida. (Hirsjärvi & Hurme 2000, 185–186.; Hirsjärvi ym. 1997, 217–218.)

Kvalitatiivisen tutkimuksen menetelmillä saatuja tuloksia on vaikea arvioida niiden toistettavuuden tai samojen tulosten saamisen perusteella. Ympäristö ja ihmisten elämäntilanteet vaikuttavat muun muassa kysymysten asettelun ja painotuksen ohella vastauksiin. Jokainen yksilö tekee omasta näkökulmasta omat päätelmänsä. Laadullisessa tutkimuksessa luo-

tettavuutta kohentaa tutkijan tarkka selostus tutkimuksen toteuttamisesta ja validiutta voidaan tarkentaa käyttämällä tutkimuksessa useita menetelmiä. (Hirsjärvi & Hurme 2000, 185–186.; Hirsjärvi ym. 1997, 217–218.)

Toiminnallinen opinnäytetyöni on toteutettu kvalitatiivisin tutkimusmenetelmin. Joten luotettavuuden arviointi on hankalaa. Pidän kuitenkin tutkimusta luotettavana, sillä olen käyttänyt eri tutkimusmenetelmiä, joiden avulla olen saanut vastaukset tutkimuskysymyksiini. Olen selostanut tutkimukseni kulun mahdollisimman tarkasti ja loogisessa järjestyksessä.

Kohderyhmän huomiointi tapahtuman suunnittelussa mielestäni lisää tutkimuksen luotettavuutta. Kyselyyn vastaajia ei ole johdateltu vastaamaan tietyllä tavalla. Kyselyn vastaajilla oli myös tiedossa, ettei heidän nimensä tule missään yhteydessä julki. Kohderyhmän mielipiteet ovat subjektiivisia, eikä niiden oikeellisuutta tässä tutkimuksessa ole voinut arvioida. On jäänyt omalle vastuulleni miettiä, mitä mielipiteistä käytän ja hyödynnän tapahtuman suunnittelun apuna, jotta tapahtuman suunnittelun tavoitteet toteutuisivat.

Eettisyys opinnäytetyöprosessissa Hämeen ammattikorkeakoulussa huomioidaan noudattamalla tutkimuseettisen neuvottelukunnan ohjeita. Hyvään tieteellisen käytännön keskeisiin lähtökohtiin, joihin myös omassa opinnäytetyössäni pyrin, kuuluu rehellisyys, yleinen huolellisuus ja tarkkuus tutkimustyössä. Tiedonhankinta-, tutkimus- ja arviointimenetelmät ovat tieteellisen tutkimuksen kriteerien mukaisia. Tutkimuksessa kunnioitetaan muiden tutkijoiden tekemään työtä viittaamalla heidän julkaisuihinsa asianmukaisesti. Lisäksi tarvittavat tutkimusluvut on hankittu. (Tutkimuseettinen neuvottelukunta 2012–2014.)

Eettisyys näkyi tutkimuksessani tasavertaisena kohdatessani kohderyhmää ja toimeksiantajaa. Heidän ovat saaneet esittää mielipiteitään ja mielipiteet on otettu suunnittelussa huomioon.

LÄHTEET

- Eskola, J & Suoranta, J. 1998. Johdatus laadulliseen tutkimukseen. Tampere: Vastapaino.
- Hirsjärvi, S. & Hurme, H. 2000. Tutkimushaastattelu. Teemahaastattelun teoria ja käytäntö. Helsinki: Yliopistopaino Kustannus.
- Hirsjärvi, S. Remes, P. & Sajavaara, P. 1997. Tutki ja kirjoita. 10., osin uudistettu laitos. Helsinki: Tammi.
- Hoitomaksusuositus 2014. Viitattu 28.12.2014. <http://ypph.lohja.fi/>
- Hoitopaikka 2014. Viitattu 28.12.2014. <http://www.hoitopaikka.net/>
- Huotari, P., Laitakari-Svärd, I., Laakko, J., & Koskinen, I. 2003. Käyttäjakeskeinen tuotesuunnittelu. Käyttäjätiedon keruu, mallintaminen ja arviointi. Taideteollisen korkeakoulun julkaisu B 74.
- Ideariihii. Koppa. Jyväskylän yliopisto. Viitattu 28.12.2014. <https://koppa.jyu.fi/avoimet/mit/tietotekniikan-opetuksen-perusteet/Opetusmenetelmista-ja-lahestymistavoista/Opetusmenetelmat/ideariihii>
- Iiskola-Kesonen, H. 2004. Mitä, miksi, kuinka?: käsikirja tapahtumajärjestäjille. Suomen Graafiset palvelut Ltd: Suomen Liikunta ja urheilu ry.
- Kalliala, M. 2008. Kato mua! Kohtaako aikuinen lapsen päiväkodissa? Helsinki: Gaudeamus.
- Kananen, J. 2012. Kehittämistutkimus opinnäytetyönä. Kehittämistutkimuksen kirjoittamisen käytännön opas. Jyväskylän ammattikorkeakoulu.
- Kauhanen, J., Juurakko, A., Kauhanen, V. 2002. Yleisötapahtuman suunnittelu ja toteutus. Helsinki: WSOY
- Kinos, J. 2001. Lapsilähtöinen varhaiskasvatus. Teoksessa Hujala, E. (toim.) Puheenvuoroja lapsista ja varhaiskasvatuksesta. Jyväskylä: Gummerus. 1–48.
- Kuhlman, A. Henkilökohtainen tiedonanto. 30.3.2015.
- Laki sosiaali- ja terveydenhuollon palvelusetelistä (569/2009). Sosiaali- ja terveysministeriö. 24.7.2009. Viitattu 28.12.2014. <http://www.finlex.fi/fi/laki/alkup/2009/20090569>
- Laki yksityisistä sosiaalipalveluista (922/2011). Sosiaali- ja terveysministeriö. 22.7.2011. Viitattu 28.12.2014. <http://www.finlex.fi/fi/laki/alkup/2011/20110922>

Lohjan varhaiskasvatussuunnitelma 2013. Lohjan kaupunki. Viitattu 28.12.2014.

http://www.lohja.fi/Liitetiedostot/Sivistys/Varhaiskasvatussuunnitelma_2013_2.pdf

Niemi, M. 2006 Lapsilähtöisyys. Nettineuvo. Kotkan kaupunki. Viitattu 7.2.2015. <http://www.nettineuvo.fi/index.asp>

Ohjeita yleisötilaisuuden järjestäjälle. Länsi-Uudenmaan pelastuslaitos 2015. Poliisi. Espoon kaupunki. Viitattu 1.3.2015. http://www.espoo.fi/fi-FI/Ohjeita_yleisotilaisuuksien_jarjestajill%2836216%29

Parrila, S. 2002. Perhepäivähoito osana suomalaista päivähoitojärjestelmää. Viitattu 2.3.2015. <http://herkules.oulu.fi/isbn9514268741/isbn9514268741.pdf>

Päivähoitoasetus (239/1973) Sosiaali- ja terveysministeriö. 16.3.1973. Viitattu 28.12.2014. <https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1973/19730239>

Päivähoidon palveluseteli 2011. Sääntökirja. Lohjan kaupunki. Viitattu 28.12.2014.

Sosiaalihuoltolaki (710/1982) Sosiaali- ja terveysministeriö. 17.9.1982. Viitattu 28.12.2014. <https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1982/19820710>

Tutkimuseettinen neuvottelukunta 2012–2014. Hyvä tieteellinen käytäntö. Viitattu 2.4.2015. <http://www.tenk.fi/htk-ohje/hyva-tieteellinen-kaytanto>

Vallo, H & Häyrinen, E. 2014. Tapahtuma on tilaisuus. Tapahtumamarkkinointi ja tapahtuman järjestäminen. Tallinna: Tietosanoma Oy.

Valvira 2014. Omavalvonta yksityisissä sosiaalipalveluissa. Viitattu 28.12.14.

http://www.valvira.fi/ohjaus_ja_valvonta/sosiaalihuolto/omavalvonta

Vilka, H. & Airaksinen, T. 2003. Toiminnallinen opinnäytetyö. Jyväskylä: Gummerus kirjapaino Oy.

Viskari, T. Henkilökohtainen tiedonanto. 16.1.2015.

Yksityiset perhepäivähoitajat YPPH ry. 2014. <http://ypph.lohja.fi/>

YPI ORAVAN TOUHUPÄIVÄ – tapahtuman muistilista

		KUKA HOITAA? LISÄTIETOJA
AIKA	5.5.2015 klo 9.30-11.30	
PAIKKA	VIVAMO	
KUTSUT JA ILMOITTAUTUMINEN	<ul style="list-style-type: none"> - 1,5kk aikaisemmin - Ilmoittautuminen päättyy n. 3 viikkoa aikaisemmin - Sosiaalinen media! - Osallistujamäärä tarkentuu 	
LEHDISTÖTIEDOTE	<ul style="list-style-type: none"> - 1-2 viikkoa ennen 	
BUDJETTI	<ul style="list-style-type: none"> - Avustukset 800e, menee linja-autokuljetuksiin - Pyritään toteuttamaan pienellä budjetilla. 	
HANKINNAT	<ul style="list-style-type: none"> - Lahjoituksia - Makkarat ja pillimehut - Ketsuppi ja sinappi - Käsipaperit - Makkrapaperit - Tulosteet 	
LINJA-AUTOKULJETUKSET	<ul style="list-style-type: none"> - Ilmoittautumisten perusteella aikataulu 	
ULKOPUOLINEN APU	<ul style="list-style-type: none"> - Opiskelijat rasteille - Martat hoitamaan ruokailu 	
LUVAT JA VAKUUTUKSET	<ul style="list-style-type: none"> - Pelastussuunnitelma jos yli 200 henk. ja nuotio? 14vrk aikaisemmin. Muutenkin suositeltava - Yhdistyksellä tapahtumia varten vakuutus? - Perhepäivähoitajien ja lasten omat vakuutukset - Opiskelijat vakuutettu koulun puolesta 	
RUOKAILU	<ul style="list-style-type: none"> - Grillit tai nuotiopaikat - sammutusvälineet esim. ämpäri, käsisammutin, sammutuspeite 	
ENSIAPU JA TURVALLISUUS	<ul style="list-style-type: none"> - Ensiapulaukut jokaiselle rastille - Jaettavaan karttaan turvallisuusohjeet 	
WC:T	<ul style="list-style-type: none"> - Merkitään jaettavaan karttaan 	

Ypi Oravan touhupäivä – Tapahtuman suunnittelu Yksityiset Perhepäivähoitajat YPPH ry:lle

JÄTEHUOLTO	- Ruokailun yhteyteen jäteastiat	
PARKKIPAIKAT	- Merkitty	
OPASTEET JA MUUT TARVITTAVAT MATERIAALIT	- Rastimerkit - Kartat - Kunniakirjat - Värityskuvat - Ruokaliput - Lasten lahjapussit?	
TAPAHTUMAN PURKU	- Rastien purku - Jätteet	
TAPAHTUMAN ARVIOINTI JA JÄLKIMARKKINOINTI	- Purkupalaveri - Ruokaliput = lopullinen osallistujamäärä - Kiitokset järjestäjille ja osanottajille - Jäsenille YPI ORAVAN Touhupaketti	

KUTSU

KUTSU

Yksityiset perhepäivähoitajat YPPH ry järjestää yhdistyksen
30-vuotis juhluvuoden kunniaksi ulkoilutapahtuman

YPI ORAVAN TOUHUPÄIVÄ

VIVAMOSSA

5.5.2015 KLO 9.30-11.30

Luvassa leikkejä ja liikkumista

Tarjolla makkaraa ja mehua (Omat eväät sallittuja)

Bussikuljetus Lohjan seudulta tuleville menen tullen
(Bussiaikataulu ilmoitetaan myöhemmin)

TERVETULOA!

ILMOITTAUTUMINEN 10.4 MENNESSÄ

Tuula Viskari: 0400 753 967 tai

tuula.viskari@suomi24.fi

(Ilmoita osallistujamäärä ja tuletko bussilla vai
omalla autolla)

YPI ORAVAN TOUHUPÄIVÄ

MATERIAALI YKSITYISILLE PERHEPÄIVÄHOITAJILLE

Suunnitellut: Noora Kuhlman

Hei Yksityiset perhepäivähoitajat YPPH ry:n jäsenet!

Yhdistys täyttää tänä vuonna (2015) 30 vuotta. Suunnittelin yhdistykselle opinnäytetyönäni (sosiologi amk) Ypi Oravan touhupäivä – tapahtuman. Tapahtumassa kuljettiin Ypi Oravan ja hänen ystäviensä kanssa rastiradalla liikkuen, leikkien ja touhuten.

Rastirata on muokattu nyt jokaisen perhepäivähoitajan käyttöön sopivaksi työvälineeksi. Materiaali on jaettu kaikille Yksityiset perhepäivähoitajat YPPH ry:n jäsenille. Rastiradassa on kuusi kohtaa ja rastirataa kuljettaa tarina. Jokaisen rastin kohdalla on ohjeet ja mahdolliset tarvittavat tarvikkeet rastin toteuttamiseen. Radan voi toteuttaa missä vain omien hoitolasten kanssa tai kerätkää perhepäivähoitajista isompi porukka toteuttamaan rataa.

Vinkki:

Ypi Oravana voi käyttää käsinukkeja, pehmolelun jne. kertomassa tarinaa. Mikäli intoa hoitajalla riittää, voi hän pukeutua Ypi Oravaksi.

Iloa ja vaihtelua arkeen!

Noora Kuhlman

YPI ORAVAN TOUHUPÄIVÄ

Ypi Orava on vilkas oravanpoika, joka päivittäin touhuu ystäviensä kanssa. Tänään Ypi on innoissaan, sillä hän on saanut leikkikavereikseen paljon uusia ystäviä perhepäivähoidosta.

RASTI 1

Ypi aloittaa aina päivänsä aamujumpalla. Pienenkin oravan täytyy pitää lihakset vetreinä ja pitkän yön jälkeen lihakset saattavat aina vähän jäykistyä. Jumppa auttaa pysymään ketteränä, jotta loikat puusta puuhun onnistuvat.

Valitse jokin seuraavista laululeikeistä/loruista tai voit myös ottaa jonkun muun sinulle tutun laulun, jonka leikitte lasten kanssa:

1. Pää-olkapää-peppu

(Kosketaan aina jokaista kehonosaa laulun sanojen mukaan. Lauluvauhtia voi vaihdella hitaasta nopeaan)

Pää, olkapää, peppu, polvet, varpaat, polvet, varpaat.

Pää, olkapää, peppu, polvet, varpaat, polvet, varpaat.

Silmät, korvat ja vatsaa taputan.

Pää, olkapää, peppu, polvet, varpaat, polvet, varpaat.

2. Lumiukkomarssi

Lumiukot marssivat, marssivat, marssivat -
lumiukot marssivat – trallalallallaa!

....pomppivat

....tanssivat

...hiipivät

...pyörivät

...seisovat

3. A RAM SAM SAM

A ram sam sam, a ram sam sam
kudi kudi kudi kudi kudi ram sam sam.

Me tässä! Me tässä!

Kudi kudi kudi kudi kudi ram sam sam.

(a = lyödään kädet polviin

ram sam sam = lyödään käsiä yhteen

kudi kudi = pyöritetään käsiä toistensa ympäri

me tässä = nostetaan kädet ylös)

4. Harakka hyppii

(Lausutaan runo ja tehdään siihen kuuluvat liikkeet)

Harakka hyppii maassa (Hypitään paikallaan)
Västäräkki keikkuu kivellä (Keinutaan puolelta toiselle)

Varpunen nokkii katolla (Koputetaan sormilla päätä)

Kissa köyristää selkäänsä (Köyristetään selkää)

Kaikki linnut pelkää (Vapistaan)

Tuolla ne jo lentää (Heilutetaan käsiä kuin siipiä)

Omaan pikku pesään (Halataan itseä)

RASTI 2

Oravat ovat luonnostaan ketteriä. Metsässä on kuitenkin paljon vaaroja ja käpyjen keräily vaatii taitoa. Oravan on myös päästävä oksalta oksalle. Joten joka oravanpojan on välillä harjoitettava erilaisia hyppyjä ja tasapainoa.

Rastilla harjoitellaan erilaisia hyppyjä ja tasapainoa. Voit lasten ikätason mukaan valita seuraavia harjoituksia:

- Pituushyppy
- Hypitään erilaisten esteiden yli
- Hypätään kaverin kanssa narua

tai toteuttaa ketteryysradan, josta löytyy esimerkiksi seuraavia osioita:

- kuljetaan maassa olevaa narua pitkin
- mennään puiden väliin kiinnitettyjen narujen yli ja ali
- Hyödynnetään penkkejä, kantoja yms. tai käytetään tukevia ämpäreitä, laatikoita jne., joille nousta tai joilta hypätä alas
- Kurkotetaan puiden oksiin jne..

Tarvikkeet:

- Narua tai hyppynaru
- Tukevia ämpäreitä, laatikoita jne.
- Mittanauha (pituushyppyyn)
- Hyödynnä maasto!

RASTI 3

Hyppelyharjoittelut ovat aika rankkoja, joten nyt on aika hieman levähtää. Istuskellessa ystävien kanssa on mukava jutella erilaisista asioista. Tänään Ypi miettii erilaisia ammatteja. Ypi haluaisi olla ison laivan kapteeni. Hän pääsisi seikkailemaan maailman merillä ja näkemään, mitä erilaisimpia maita ja ihmeellisiä asioita. Ja tietysti, hän pääsisi maistelemaan mitä eriskummallisimpia pähkinöitä ja käpyjä. Ypiä kiinnostaa kovasti, mitä hänen uudet ystävänsä haluavat olla isona? Tai mikä on heidän lempiruokansa?

Rastilla leikitään laiva on lastattu –leikkiä. Aiheena ovat tulevaisuuden haaveammatit ja lempiruokat. Lasten ikätason mukaan voidaan leikkiä:

- Käytetään vain aiheena ammatteja tai ruokia. Ihan pienempien lasten kanssa, jotka eivät vielä puhu, riittää mukaan pääseminen ja häneltä voi kysyä: Tykkäköhän jostain ruuasta? jne.
- Sanotaan tietyllä kirjaimella alkavia ammatteja tai ruokia

- Vanhempien lasten kanssa voidaan yrittää muistaa ja toistaa mitä edelliset ovat sanoneet ja lisää omansa. Esim: Ensimmäinen sanoo pitsa, toinen pitsa ja jauhelihakastike, seuraava toistaa pitsa, jauhelihakastike, makaronilaatikko jne.

Tarvikkeet:

- Hernepusi, pallo, käpy tms.

RASTI 4

Leikkien lomassa pienenkin oravan on muistettava tärkeä asia. on aina varauduttava seuraavaan talveen. Ypi onkin aloittanut talvivaraston keräämisen hyvissä ajoin, mutta koskaan käpyjä ei ole liikaa. Ypi olisi todella innoissaan, jos sinä voisit auttaa häntä käpyjen keräämisessä. Silloin se olisi paljon hauskempaa.

Rastilla kerätään käpyjä astioihin. Lopuksi niitä voidaan kuljettaa isompaan astiaan esim. saaviin, joka toimii talvivarastona. Rastilla voi myös ottaa tarkkuusheittokisan, kuka osaa heittää kävyn varastoon ja kuinka pitkältä.

Tarvikkeet:

- Ämpäreitä, purkkeja ja purnukoita
- Saavi tai joku muu isompi astia

RASTI 5

Käpyjen keräilyn jälkeen voi taas laittaa kunnolla leikiksi. Oravat tykkäävät ihan mielettömän paljon jahdata toisiaan. Ypi haluaakin haastaa teidät hippaleikkiin! Kuka on hippa?

Rastilla leikitään hippaa. Hippa voi olla:

- Perushippa
- Haarahippa (Tarkoituksena on saada kaikki kiinni. Kiinnijääneet tekevät itsensä A-kirjaimen ja hänet voi pelastaa menemällä jalkojen välistä.)
- Töpselihippa (Vastaava kuin A-hippa, mutta kiinni jäädessä kädet laitetaan lanteille ja pelastus tapahtuu työntämällä töpseli eli kädet syntyneistä rei'istä.)
- Käärmehippa (Kiinni jäädessään joutuu hipan taakse hännäksi pitämään kiinni hipasta. Alue kannattaa rajata)
- Käärmehippa 2 (Kaikki menevät jonoon ja ensimmäinen yrittää saada kiinni häntää eli jonon viimeistä. Tähän hippaan tarvitaan useampi)
- Kuka pelkää mustaa miestä? mustekalaa? vihreää miestä? jäämiestä? jne. (Merkitään kaksi viivaa tarpeeksi kauaksi toisistaan. Hippa on viivojen keskellä ja kiinniotettavien on tarkoitus juosta viivalta toiselle. Kiinnijääneet jäävät lisähi-poiksi, kunnes on enää yksi jäljellä. Viimeisestä tulee uusi hippa)

- Viimeinen pari uunista ulos (tarvitaan pariton määrä leikkijöitä. Leikkijät asetuvat parijonoon. Pariton pelaaja menee parijonon eteen ja huutaa "Viimeinen pari uunista ulos!" Huudon kuultuaan takimmainen pari lähtee juoksemaan, kumpikin parin osapuoli omaan suuntaansa. Huutaja saa katsoa taakseen ja lähteä liikkeelle vasta, kun juokseva pari ohittaa hänet. Huutaja yrittää saada toisen juoksijoista kiinni. Juoksijat taas yrittävät palata yhteen ilman, että huutaja saa heidät kiinni. Jos huutaja saa jommankumman kiinni, kiinniotetusta ja huutajasta tulee parijonon ensimmäinen pari ja parittomaksi jääneestä pelaajasta tulee seuraava huutaja.)
- Hännän ryöstö (Jaetaan lapset pareiksi. Toiselle laitetaan hännäksi huivi, naru tms. Hännätön yrittää ottaa toiselta häntää. Kun hännätön saa toisen kiinni, laittaa hän itselleen hännän ja osat vaihtuu)
- jne.

Tarvikkeet hipan mukaan.

RASTI 6

Kello onkin jo paljon. Ypillä on nälkä ja kohta on aika lähteä kotiin päin. Mutta nyt on Ypillä menneet avaimet ihan sekaisin. Mikä on oikea avain?

Avainta voi etsiä kahdella tavalla.

1. Tarvitaan lukollinen kaappi tai lipas ja muutama erilainen avain. Avaimet ovat korissa ja lapset yrittävät kokeilemalla löytää oikean avaimen. Kaapista löytyy kunniakirja (liite 2) ja värityskuva (liite 3) jokaiselle. Sekä palkkioksi jotain pientä herkkua esim. xylitolikarkki tai purkka, sillä täytyyhän oravien pitää hampaitaan huolta! Vaihtoehtoisesti, mikäli lukollinen kaappi on pieni, jaetaan kunniakirjat ja värityskuvat erikseen.
2. Käytetään avaimen kuvia (liite 1). Etsitään avainten joukosta samanlainen avain kuin kuvassa. Tehtävän suoritettua lapset saavat herkut, kunniakirjat ja värityskuvat.

Tarvikkeet:

- Lukollinen kaappi tai lipas
- Erilaisia avaimia tai
- Avaimien kuva (liite 1)

sekä

- Kunniakirja (liite 2)
- Värityskuvat (liite 3)
- Herkkua esim. xylitolikarkki tai purkka tai eväät

Ypi lähtee iloisena kotiin ja toivottaa kaikille lapsille oikein hauskaa päivänjatkoa. Oli kiva leikkiä kanssanne.

YPIN RUOKAVARASTON AVAIN ON HUKASSA!

Etsi alapuolella olevista avaimista samanlainen kuin viereisessä kuvassa oleva avain.

KUNNIAKIRJA

(NIMI)

on osallistunut Ypi Oravan touhupäivään

(PVM)

YPI ORAVA

